

SURVIVAL KIT 2014-2016

Εκπαιδευτικό και ερευνητικό εικαστικό πρόγραμμα

Μια συνεργασία της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών και της Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Μονάχου.

Χρηματοδοτούμενο από την Γερμανική Υπηρεσία Ακαδημαϊκών Ανταλλαγών DAAD, στο πλαίσιο του προγράμματος “Συνεργασία με Ελληνικά Ιδρύματα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης 2014-2016”.

Ύψος χρηματοδότησης: 290.208€

1 Ιανουαρίου 2014 - 31 Δεκεμβρίου 2016

Ο σκοπός του προγράμματος και της ανταλλαγής μεταξύ φοιτητών Τέχνης, διδακτικού προσωπικού και προσκεκλημένων εισηγητών του ευρύτερου πεδίου των πολιτισμικών σπουδών υπήρξε η ανάπτυξη μιας «εργαλειοθήκης επιβίωσης».

Η εργαλειοθήκη αυτή εμπεριείχε εργαλεία για τη δημιουργία ενός κοινού θεωρητικού άξονα και συγκεκριμένων δομών και στρατηγικών καλλιτεχνικής παραγωγής διαμέσου της συνεργασίας, με στόχο την ανάπτυξη νέων μοντέλων εκπαίδευσης και της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας αυτών.

Οι καλλιτέχνες δεν λειτουργούν έξω από τις υπάρχουσες συνθήκες διαβίωσης και ως εκ τούτου πρέπει να επικεντρωθούν στην ανάδειξη των οξύτατων προβλημάτων της σύγχρονης κοινωνίας-υλικών, θεωρητικών ή ψυχολογικών- προκειμένου να εξασφαλίσουν νέα μέσα και νέες μορφές καλλιτεχνικής έκφρασης.

Για τους σκοπούς αυτούς ακολουθήθηκαν τα εξής βήματα:

- Η μάθηση στην πράξη μέσω ενός εκπαιδευτικού πλαισίου που είναι βασισμένο στην αυτο-οργάνωση
- Πραγματοποίηση μακροπρόθεσμων συνεργασιών, καθώς και βραχυπρόθεσμων εργαστηρίων και ακαδημαϊκών ανταλλαγών
- Η ίδρυση του Circuits and Currents του project space της Α.Σ.Κ.Τ.
- Η δημιουργία καλλιτεχνικών δικτύων σε διεθνές επίπεδο με επαγγελματίες των Τεχνών, Ιδρύματα και Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Τέχνης
- Ανάπτυξη τοπικών και διεθνών ακροατηρίων
- Η έρευνα στρατηγικών μοντέλων για τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των καλλιτεχνικών και εκπαιδευτικών εγχειρημάτων

Στο πρόγραμμα συμμετείχαν 15 φοιτητές από το κάθε εκπαιδευτικό ίδρυμα ανά φάση υλοποίησης.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε:

- Συναντήσεις και εργασία, θεωρητική και πρακτική, των δύο φοιτητικών ομάδων σε εβδομαδιαίο πλαίσιο και παράλληλα στο Μόναχο και την Αθήνα
- Εκπαιδευτικές επισκέψεις των συμμετεχόντων φοιτητών καθώς και διδακτικού προσωπικού των δύο Ιδρυμάτων στο Μόναχο και την Αθήνα
- Την υλοποίηση ομαδικών εκθέσεων παρουσίασης του παραγόμενου από τους φοιτητές καλλιτεχνικού έργου καθώς και διεθνών συνεδρίων με εξειδικευμένους εισηγητές στο Μόναχο και την Αθήνα
- Την λειτουργία του Circuits and Currents, project space της ΑΣΚΤ καθώς και την οργάνωση και επιμέλεια του δημόσιου προγράμματος αυτού από τους συμμετέχοντες στο πρόγραμμα φοιτητές της ΑΣΚΤ
- Την πειραματική λειτουργία του διαδικτυακού ραδιοφώνου με παραγωγή περιεχομένου από τους φοιτητές και των δύο ιδρυμάτων.

Το πρόγραμμα Survival Kit σε αριθμούς

5 Μέλη Διδακτικό Προσωπικό:

Prof. Stephan Dilleuth (Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου), Καθηγητής. Dr. Ζάφος Ξαγοράρης (Τμήμα Εικαστικών Τεχνών, ΑΣΚΤ), Επίκουρος Καθηγητής Γιάννης Σκαλτσας (Τμήμα Εικαστικών Τεχνών, ΑΣΚΤ), Νίκος Αρβανίτης (Συντονιστής και Καλλιτεχνικός Συνεργάτης), Anja Kirschner (Επιβλέπουσα και Καλλιτεχνικός Συνεργάτης)

60 Συμμετέχοντες Φοιτητές:

Νίκη Αναλύτη, Ελένη Αθανασιάδου, Jane Auer, Jonas Beutlhauser, Martin Bogisch, Eva Büchi, Eva Burkhard, Elena Carr, Καλλιόπη Χαλουβά, Kyrill Constantinides Tank, Βασιλεία Δερελή, Rachel Fäth, Johannes Fedisch, Marlene Franz, Xenia Fumbarev, Φαίδων Γυαλής, Δημήτρης Γκέτσης, Johanna Gonschorek, Κασσιανή Γουλάκου, Veronika Götz, Παναγιώτης Γκρίτζος, Κυριακή Γονή, Philipp Gufler, Tanja Hamester, Stefanie Hammann, Leo Heinik, Alina Hofmeier, Αντώνης Καλαμαράς Πράπας, Εύη Καλογυροπούλου, Μπάυρον Καλομαμάς, Ιόλη καβάκου, Michael Karmann, Liane Klingler, Αγγελος Κράλης, Λευτέρης Κρύσαλης, Μιρένα Λιακούση, Αιμιλία Λιόντου, Μαρία Βερόνικα Μαριούγλου, Lorenz Mayr, Julian Memboisse, Marius Meusch, Maria von Mier, Lisa Nase, Γιώργος Νίκας, Γιώργος Παλαμάρης, Ελενα Παπαστεργίου, Νεκτάριος Παππάς, Χλόη Παρέ-Αναστασιάδου, Μάριος Παύλου, Mako Sangmongkhon, Angela Stiegler, Άννα Στρούλια, Βασιλεία Σοφρωνίου, Melina Toelle, Αθηνά Βελούδου, Νεφέλη Βουτυρά, Μυρτώ Βρατσάνου, Julia Walk, Sarah Weber, Frauke Zabel

55 Καλεσμένοι Καλλιτέχνες και Εισηγητές:

Hans Abbing (καλλιτέχνης και οικονομολόγος), Νάντια Αργυροπούλου (επιμελήτρια), Madeleine Bernstorff (επιμελήτρια και κριτικός κινηματογράφου), Hannah Black (καλλιτέχνης και συγγραφέας), Pierre Bal-Blanc (επιμελητής, documenta 14), Thomas Boutoux (επιμελητής, συγγραφέας και εκδότης), Dr. Νίκος Μπουμπάρης (κοινωνιολόγος και θεωρητικός του ήχου), Γεώργιος Χαρβαλιάς (καλλιτέχνης και Καθηγητής ΑΣΚΤ), Γεώργιος Χερουβίμ (animator), Κώστας Χριστόπουλος (καλλιτέχνης και ερευνητής), Hans-Christian Dany (καλλιτέχνης και συγγραφέας), Άντζελα Δημητρακάκη (συγγραφέας και θεωρητικός Τέχνης), Benoit Durandin (designer), Ντόρα Οικονόμου (καλλιτέχνης), Μαρίνα Φωκίδη (επιμελήτρια και συγγραφέας), Stephan Geene (κινηματογραφιστής), Μαρία Γεωργούλα (καλλιτέχνης), Melanie Gilligan (καλλιτέχνης), Κωνσταντίνος Χατζηνικολάου (καλλιτέχνης), Margaret Haines (artist), Prof. Anke Henning (μελετητής της λογοτεχνίας), Will Holder (designer, καλλιτέχνης και συγγραφέας), Θάλεια Ιωαννίδου (μουσικός), Dr. Κώστας Ιωαννίδης (ιστορικός Τέχνης και επίκουρος καθηγητής ΑΣΚΤ), Dr. Ανδρέας Καπετάνιος (αρχαιολόγος), Dr. Ελπίδα Καραμπά (επιμελήτρια και θεωρητικός της Τέχνης), Γιώργος Κωνσταντινίδης (καλλιτέχνης και μουσικός), Ευαγγελία Λεδάκη (ανθρωπολόγος και επιμελήτρια), Χριστόφορος Μαρίνος (επιμελητής), Τζένη Μαρκέτου (καλλιτέχνης), Karolin Meunier (καλλιτέχνης), Ανδρούλα Μιχαήλ-Sueur (Ιστορικός της Τέχνης), Ελένη Μουζακίτη (Φωτογράφος), Κώστας Μπαλτάς (Ιστορικός), Prof. Dr. Maria Muhle (Καθηγήτρια Φιλοσοφίας Ακαδημία Καλών Τεχνών Μονάχου), Βασίλης Νούλας (σκηνοθέτης), Ahmet Ogut (καλλιτέχνης), Dr. Παναγιώτης Πανόπουλος (ανθρωπολόγος, αθρογράφος και ερευνητής του ήχου), Δήμητρα Παπαχρήστου (μουσικός και μουσικολόγος), Γιάννης Παπαδόπουλος (καλλιτέχνης), Βασιλική Μαρία Πλαβού (graphic designer), Θοδωρή Προδρομίδης (καλλιτέχνης), Johannes Paul Raether (καλλιτέχνης), Παναγιώτης Ράππας (animator), Αγγελος Ρουβάς (animator), Γιώργος Σαμαντάς (Ανθρωπολόγος), Ashkan Sepahvand

(συγγραφέας και ερευνητής), Dr. Κωστής Σταφυλάκης (καλλιτέχνης και θεωρητικός της Τέχνης), Prof. Kerstin Stakemeier (Ιστορικός της Τέχνης, cx centre for interdisciplinary studies, ADBK), Monica Szewczyk (επιμελήτρια, Documenta 14), Dr. Titiana Teranova (Θεωρητικών των Μέσων), Κώστας Τσιούκας (χορογράφος), Βασίλης Βλασταράς (καλλιτέχνης και επίκουρος καθηγητής ΑΣΚΤ), Eva Weinmayr (καλλιτέχνης και εκδότης), Joan Zhonga (animator).

7 Ιδρύματα και Χώροι Τέχνης που φιλοξένησαν το Survival Kit:

Chisenhale Gallery (Λονδίνο), Θέατρο Εμπρός (Αθήνα), Green Park (Αθήνα), Salong (Μόναχο), Galerie Kullukcu & Gregorian (Μόναχο), Lothringer13/Florida (Μόναχο), Transmission Gallery (Γλασκώβη, GB)

Περισσότερες από 100 εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο λειτουργίας του Circuits and Currents, project space της Α.Σ.Κ.Τ. όπως διαλέξεις, εργαστήρια, προβολές, εκθέσεις, performances, με περισσότερους από 4000 επισκέπτες

9 Επισκέψεις από διεθνή Πανεπιστημιακά Ιδρύματα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης:

Πανεπιστήμιο Καλών Τεχνών Μπράουνσβαιγκ (Γερμανία), Πανεπιστήμιο των Τεχνών Καρσρούης (Γερμανία), HEAD Πανεπιστήμιο Τέχνης και Design Γενεύης (Ελβετία), Πανεπιστήμιο Καλών Τεχνών Ζυρίχης (Ελβετία), UMPRUM Ακαδημία, Τέχνης, Αρχιτεκτονικής και Design, Πράγα (Τσεχία), Πολυτεχνείο Βrno (Τσεχία), Ινστιτούτο Τεχνών Καλιφόρνια (ΗΠΑ), Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Τεχνών της Βιέννης (Αυστρία)

Η **1η Φάση** του προγράμματος ήταν αφιερωμένη στην δημιουργία κοινού έδαφος μέσω πρακτικών και θεωρητικών προσεγγίσεων στις θεματικές της αυτο-εκπαίδευσης, αυτο-οργάνωσης και της συλλογικής εργασίας.

Στο πλαίσιο της 1ης Φάσης υλοποιήθηκε εκπαιδευτική επίσκεψη 15 φοιτητών της Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Μονάχου στην Αθήνα καθώς και οι ακόλουθες **εκδηλώσεις**:

- Ελπίδα Καραμπά, διάλεξη: The future is self-organised (education)
- Transmission Gallery Glasgow, εργαστήριο: Constitution Workshop
- Κωστής Σταφυλάκης, διάλεξη: Collaboration and it's Limits
- Κώστας Τσιούκας, εργαστήριο: Dance & Voice
- Θοδωρής Προδρομίδης, εργαστήριο κινηματογράφου
- Προβολή: Germany in Autumn (1978, Fassbinder, Kluge, κα)
- Προβολή: Μαύρο + Ασπρο (1973, Ρέντζης, Ζερβός)
- Κωνσταντίνος Χατζηνικολάου, Επιτελεστική διάλεξη: Lost Spring of Greek Cinema
- Kerstin Stakemeier, διάλεξη: Horror, Depression and Gender
- Ανδρέας Καπετάνιος: Εκπαιδευτική Ξενάγηση στην Λαυρεωτική και τα Αρχαία Μεταλλεία

Αποτελέσματα 1ης Φάσης:

- Εισαγωγή στην κοινή καλλιτεχνική έρευνα και σε μοντέλα συλλογικής καλλιτεχνικής εργασίας που συνδυάζουν θεωρία και πράξη
- Ανάπτυξη της κατανόησης των τοπικών πολιτισμικών και ιστορικών πλαισίων των δύο χωρών (Ελλάδα, Γερμανία)
- Ίδρυση του Circuits and Currents, project space της Α.Σ.Κ.Τ.
- Εισαγωγή στην παραγωγή έργου βασισμένου στον ήχο και την κινούμενη εικόνα

Η **2η Φάση** του προγράμματος ξεκίνησε με μια διήμερη εκπαιδευτική εκδρομή στο Winkelmoos, Βαυαρία με σκοπό την εντατική ανταλλαγή ερευνητικού υλικού και την συζήτηση αυτού και συνεχίστηκε με την υλοποίηση ομαδικής έκθεσης στο Μόναχο όπου παρουσιάστηκε η φοιτητική συλλογική σπονδυλωτή καλλιτεχνική ταινία *How to project and spell* και η συνοδευτική αυτής DIY καλλιτεχνική έκδοση.

Στο πλαίσιο της 2ης Φάσης υλοποιήθηκε εκπαιδευτική επίσκεψη 15 φοιτητών της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών στο Μόναχο καθώς και οι ακόλουθες **εκδηλώσεις**:

- Eva Weinmayr Εργαστήριο Καλλιτεχνικών Εκδόσεων
- Madeleine Bernstorff και Karolin Meunier Εργαστήριο Κινηματογράφου
- Γιώργος Χαρβαλιά, Ζάφος Ξαγοράρης, Stephan Dillemath, - Anja Kirschner, Νίκος Αρβανίτης και οι στο πρόγραμμα συμμετέχοντες φοιτητές, Συζήτηση: Σχηματισμοί, κρίση, εξωτισμός - μαθαίνοντας από την Αθήνα;
- Stephan Geene Προβολή Ταινίας και συζήτηση: *Umsonst/For Nothing*
- Johannes Paul Raether Διάλεξη

Αποτελέσματα 2ης Φάσης:

- Ομαδική Έκθεση, *How to project and spell*, Galerie Kullukcu & Gregorian, Μόναχο
- DIY Έντυπη Καλλιτεχνική Έκδοση
- Δημόσια παρουσίαση του προγράμματος *Survival Kit* στο Μόναχο
- *How to project and spell*, προβολή της ταινίας και παρουσίαση του προγράμματος στην Chisenhale Gallery, Λονδίνο
- Έναρξη του δημόσιου προγράμματος του *Circuits and Currents*, project space της Α.Σ.Κ.Τ., Αθήνα
- Δημόσια έναρξη της ιστοσελίδας www.circuitsandcurrents.info

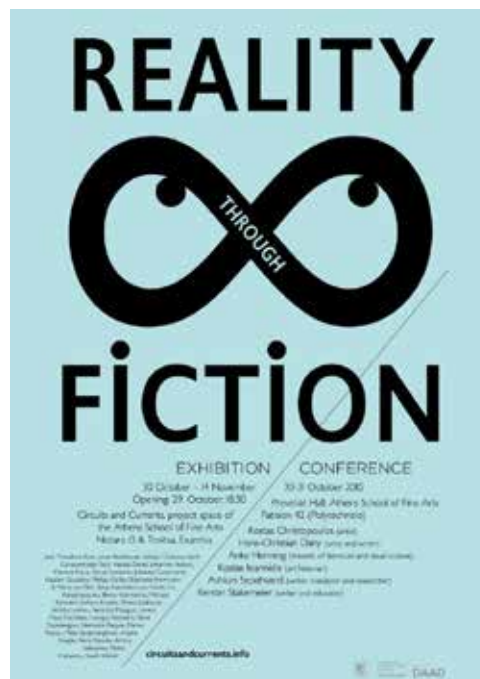
Η **3η Φάση** του προγράμματος ήταν αφιερωμένη στην εμπάθунση και την παρουσίαση στο κοινό των βασικά θεμάτων που προέκυψαν από την κοινή έρευνα για το ρόλο της τέχνης σε εποχές ιστορικών και κοινωνικών μετασχηματισμών μέσω ενός διεθνούς συνέδριου και μια ομαδικής έκθεσης στην Αθήνα.

Στο πλαίσιο της 3ης Φάσης υλοποιήθηκε εκπαιδευτική επίσκεψη 15 φοιτητών της Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Μονάχου στην Αθήνα καθώς και οι ακόλουθες **εκδηλώσεις**:

- Κώστας Μπαλτάς Ιστορικός Περίπατος στα Εξάρχεια
- Karolin Meunier, Staphan Dilleuth, Σεμινάριο: Together with time
- Hans-Christian-Dany, Ομιλία στο Συνέδριο: Faster than the Sun
- Anke Henning, Ομιλία στο Συνέδριο: Literary Fiction
- Κώστας Ιωαννίδης, Ομιλία στο Συνέδριο: Athenian writers in the late 19th century
- Kerstin Stakemeier, Ομιλία στο Συνέδριο: Catastrophic Reproduction: Science Fictions on the far side of the Subject
- Ashkan Sepahvand, Ομιλία στο Συνέδριο: The Contemporary Leisure Platform
- Κώστας Χριστόπουλος, Ομιλία στο Συνέδριο: Defeat, misery, despair, poverty, shame and resistance in Greek post-war Art

Αποτελέσματα 3ης Φάσης:

- Περαιτέρω ανάπτυξη του κοινού πλαισίου μελέτης και των ερευνητικών θεμάτων
- Καλλιτεχνική παραγωγή έργων με κοινή θεματική εστίαση
- Υλοποίηση Ομαδικής Έκθεσης, Reality Through Fiction, Circuit and Currents, project space της Α.Σ.Κ.Τ., Αθήνα
- Υλοποίηση Διεθνούς Συνέδριο, Reality Through Fiction, Αίθουσα Πρεβελάκη, Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών
- Ίδρυση του διαδικτυακού Ραδιοφώνου Circuits on Air

Η **4η φάση** του προγράμματος αποτελούνταν από ένα διήμερο συνέδριο εργασίας καθώς και μια εβδομάδα εργαστηρίων και συζητήσεων με επίκεντρο το συλλογικό εκδοτικό έργο του προγράμματος Survival Kit με τίτλο Animal of the State. Σχεδιαστές, θεωρητικοί, τυπογράφοι, καλλιτέχνες και συγγραφείς παρουσίασαν πειραματικές προσεγγίσεις της δημιουργίας καλλιτεχνικών εκδόσεων και της διαδικασίας δημιουργίας συλλογικών συγγραφέων έργων στο Salong, Project Space της Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Μονάχου. Ακόμη πραγματοποιήθηκε εκπαιδευτική εκδρομή στο Lenggriese Hütte, Βαυαρία με στόχο την περαιτέρω ανάπτυξη του συλλογικού εκδοτικού έργου Animal of the State.

Στο πλαίσιο της 4ης Φάσης υλοποιήθηκε εκπαιδευτική επίσκεψη 15 φοιτητών της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών στο Μόναχο καθώς και οι ακόλουθες **εκδηλώσεις**:

- Γιάννης Παπαδόπουλος, διάλεξη και εργαστήριο: Printed Anecdote
- Hannah Black, διάλεξη και εργαστήριο: Experimental and Collaborative Artists' Writing
- Maria Muhle, διάλεξη: Aesthetic Realism
- Will Holder, διάλεξη και εργαστήριο: An attempt to evolve
- Hamman & Von Mier, διάλεξη και εργαστήριο: Artist Book Design
- Martin Schmidl, εργαστήριο: Printmaking

Αποτελέσματα 4ης φάσης:

- Έρευνα και εφαρμογή μεθόδων συλλογικής γραφής, επιμέλειας και εκδοτικών προσεγγίσεων από εξειδικευμένους επαγγελματίες του χώρου.
- Αξιολόγηση των εμπειριών και των μαθησιακών αποτελεσμάτων του προγράμματος Survival Kit και η παρουσίασή τους σε μορφή βιβλίου.
- Οργάνωση της παραγωγής του συλλογικού εκδοτικού έργου και των σταδίων υλοποίησης του.
- Ίδρυση του φοιτητικού επιμελητικού εγχειρήματος Current Room στο πλαίσιο του Circuits and Currents, Project Space της ΑΣΚΤ

Η **5η φάση** του προγράμματος περιελάμβανε την συλλογική συγγραφή, τον σχεδιασμό καθώς και την συντακτική επιμέλεια του συλλογικού εκδοτικού έργου *Animal of the State*.

Στο πλαίσιο της 5ης Φάσης υλοποιήθηκε εκπαιδευτική επίσκεψη 15 φοιτητών της Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Μονάχου στην Αθήνα και τον Καλλιτεχνικό Σταθμό της ΑΣΚΤ στην Ύδρα καθώς και οι ακόλουθες **εκδηλώσεις**:

- Pierre Bal-Blanc και Thomas Boutoux, Παρουσίαση Βιβλίου και διάλεξη: *Soleil politique*
- Hamman & Von Mier, εργαστήριο: *Publication Workshop*
- Joshua Olsthoorn & Κώστας Βλαχάκης: Επιτελεστική Διάλεξη: *Safety last. Editions of time*
- Ιλάν Μανουάχ, Διάλεξη: *Publishing Practices*

Αποτελέσματα 5ης φάσης:

- *Animal of the State*, συλλογικό εκδοτικό έργο του προγράμματος *Survival Kit*.

Η **6η φάση** του προγράμματος περιελάμβανε την δημόσια παρουσίαση του *Animal of the State*, συλλογικού εκδοτικού έργου του προγράμματος *Survival Kit* στο Μόναχο και την Αθήνα.

Στο πλαίσιο της 6ης Φάσης υλοποιήθηκε εκπαιδευτική επίσκεψη 7 φοιτητών της Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Μονάχου στην Αθήνα καθώς και επίσκεψη 7 φοιτητών της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών στο Μόναχο καθώς και οι ακόλουθες **εκδηλώσεις**:

- Δημόσια παρουσίαση του συλλογικού εκδοτικού έργου *Animal of the State* στο μουσείο *Lembachhaus* στο Μόναχο
- Δημόσια παρουσίαση του συλλογικού εκδοτικού έργου *Animal of the State* στο *Circuit and Currents*, project space της Α.Σ.Κ.Τ. στην Αθήνα.

Αποτελέσματα 6ης φάσης:

- Δημόσια παρουσίαση του προγράμματος *Survival Kit* στην Αθήνα και στο Μόναχο.
- Τελική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών στρατηγικών, υποδομών, δικτύων και των καλλιτεχνικά αποτελεσμάτων που αναπτύχθηκαν τα τρία έτη υλοποίησης του προγράμματος *Survival Kit*.
- Ανάπτυξη προτάσεων για μελλοντικές συνεργασίες στον τομέα της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης.

Το **Circuits and Currents, project space** της **Α.Σ.Κ.Τ.** ιδρύθηκε το 2014 στο πλαίσιο υλοποίησης του εκπαιδευτικού και ερευνητικού προγράμματος Survival Kit και αποτέλεσε βασικό στοιχείο της εκπαιδευτικής διαδικασίας του προγράμματος.

Το δημόσιο πρόγραμμα του χώρου το επιμελούνταν οι συμμετέχοντες στο πρόγραμμα φοιτητές με την οργανωτική υποστήριξη και καλλιτεχνική καθοδήγηση του Νίκου Αρβανίτη και της Anja Kirschner.

Ο χώρος αποτέλεσε παροχή της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών στο πρόγραμμα και οι υποδομές αναπτύχθηκαν και υποστηρίχθηκαν από το πρόγραμμα. Βρίσκεται στο Εξάρχεια, στο κέντρο της Αθήνας και λειτουργεί ως πειραματική εκπαιδευτική πλατφόρμα που φιλοξενεί εκθέσεις, ομιλίες, εργαστήρια, προβολές και performances.

Στο χώρο του Circuits and Currents ακόμη λειτούργησε από τον Οκτώβριο 2015 έως τον Δεκέμβριο του 2016 το διαδικτυακό ραδιόφωνο CircuitsOnAir.

Οι εκδηλώσεις στο Circuits and Currents είναι ανοικτές για τους φοιτητές και το ευρύ κοινό με ελεύθερη είσοδο και πραγματοποιούνται με τη συμμετοχή Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών και θεωρητικών καθώς και σε συνεργασία με εκπαιδευτικά Ιδρύματα Τέχνης και άλλους πολιτιστικούς φορείς.

Από Οκτώβριο 2014 έως τον Δεκέμβριο 2016 πάνω από 100 εκδηλώσεις έλαβαν χώρα στο Circuits and Currents και πάνω από 4000 άτομα τις παρακολούθησαν.

Η ιστοσελίδα www.circuitsandcurrents.info λειτούργησε επίσης ως πλατφόρμα μάθησης και τεκμηρίωσης, προσφέροντας οπτικοακουστικό υλικό καταγραφής των διαλέξεων.

Το Circuits and Currents εξελίχθηκε σε ένα από τους πιο ζωντανούς και ενεργούς χώρους τέχνης στο πολιτιστικό τοπίο της πόλης της Αθήνας, καθώς και σε ένα χώρο τέχνης που προσέλκυσε το ενδιαφέρον της διεθνούς καλλιτεχνικής σκηνής.

Τέλος, το Circuits and Currents κατέστη ένα ουσιαστικό και καινοτόμο εκπαιδευτικό εργαλείο, που επιτρέπει στους φοιτητές να μαθαίνουν μέσα από την πράξη, δίνοντας τους την δυνατότητα να καθορίζουν οι ίδιοι το εκπαιδευτικό περιεχόμενο βάση των ενδιαφερόντων τους, να ενισχύσει τις καλλιτεχνικές τους ικανότητες και να αποκτήσουν πολύτιμη εμπειρία για την μελλοντική τους επαγγελματική σταδιοδρομία.

CIRCUITS AND CURRENTS, project space της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών

Εκδηλώσεις 2014 - 2016

Στο πλαίσιο υλοποίησης του εκπαιδευτικού και ερευνητικού προγράμματος Survival Kit 2014 – 2016 ιδρύθηκε και λειτούργησε το Circuits and Currents, project space της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών στο οποίο διοργανώθηκαν, συντονίστηκαν και φιλοξενήθηκαν οι ακόλουθες εκδηλώσεις (ομιλίες, προβολές, workshops, εκθέσεις, performances).

Συντονισμός και επιμέλεια προγράμματος: Νίκος Αρβανίτης, Anja Kirschner και οι συμμετέχοντες στο πρόγραμμα “Survival Kit 2014-2016” φοιτητές της ΑΣΚΤ.

Performances και Εργαστήριο

03.12.16

ASTHENIA LAB

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Συμμετέχοντες: Γεωργία Καρύδη, Χαράλαμπος Κουρκούλης, Rilène, Jan Moss, Πέτρος Νικόλτσος, Νάνα Σαχίνη, Αντιγόνη Θεοδώρου, Σοφία Τούμπουρα, Αντιγόνη Τσαγκαροπούλου, Αντώνης Βάθης, Μυρτώ Βρατσάνου

Το ASTHENIA LAB είναι μια ομαδική διαδικασία. Ένα ιδιωτικό εργαστήριο, μιας ημέρας, που πραγματοποιείται από τους συμμετέχοντες καλλιτέχνες και ένα δωρο επιτελεστικό πείραμα ανοιχτό στο κοινό. Η ιδέα είναι να ασχοληθούμε ως σημερινοί κάτοικοι της Αθήνας με την έννοια της “Ασθένειας” / ASTHENIA: ATHENA, TISANE, ANISE, ASHEN, ASIAN, HASTE, HEIST, INSET, SAINT, SANTE, SATAN, SATIN, SHINE, STAIN, THAIS, TINEA, HATE, HEAT, HINT, NEAT, SENT, SHIT, SITE, SITH, SNIT, THAI, THAN, THEA, THEN, THIN, THIS.. Ζούμε ανάμεσα, είμαστε άρρωστοι με καλή υγεία, χωρίς να θεωρούμε αυτούς τους όρους τελικούς ή ολοκληρωτικούς. Μεταμορφωνόμαστε σε αποδιοπομπαίους τράγους και φέρνουμε τα σώματά μας, τις φωνές μας, το άγχος, τις πληγές, ποιήματα, emails, φυτά, παράσιτα, μουσικά όργανα, μαγειρικά σκεύη, εσώρουχα, χάρτια..Μεταφέρουμε μια ασθένεια από ένα άτομο σε άλλο ενώ ψάχνουμε για ένα μυστικό φάρμακο, έναν τρόπο να θεραπευτούμε..

Ομιλία

01.12.16

Book keeping

David Bergé, Ilan Manouach

Η Distinct Effort είναι μια διάλεξη, που αναπτύχθηκε από τον David Bergé στο πλαίσιο της σειράς του Voyage d'Orient. Στο Voyage d'Orient, το διαπλαστικό ταξίδι από το 1911 του August Klipstein και Charles-Edouard Jeanneret, (ο μέλλοντικός Le Corbusier) λαμβάνεται ως σημείο εκκίνησης για να αντανάκλασει σχετικά με το τι αυτό το ταξίδι θα σήμαινε σήμερα.

Ο Ilan Manouach θα παρουσιάσει μια επιλογή από εννοιολογικά κόμικς του και θα δώσει κάποιες πληροφορίες για την παραγωγή τους και τις συζητήσεις που τέθηκαν με αυτά τα βιβλία.

Performance, Ομιλίες και Εργαστήριο
25.11.16 - 26.11.16

Η πολιτική του ψέματος / A Politics of Lies.

Επιμέλεια, ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΦΥΛΑΚΗΣ

Λέω πάντα την αλήθεια. Όχι όλη την αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει τρόπος να τη πεις όλη. Είναι κυριολεκτικά αδύνατο να τη πεις όλη: οι λέξεις αποτυγχάνουν. Ωστόσο, μέσα από αυτή ακριβώς την αδυνατότητα η αλήθεια διατηρεί το πραγματικό. Jacques Lacan, "Television."

Το Circuits & Currents, Project Space της ΑΣΚΤ και η MoKE της ΑΣΚΤ παρουσιάζουν την «Πολιτική του Ψέματος». Τα τελευταία χρόνια, όλο και περισσότερες καλλιτεχνικές πρακτικές από την Ελλάδα επιλέγουν να πειραματιστούν με τη χρήση του ψέματος και της προσποίησης (semblance). Πρόκειται για παραδείγματα που κατασκευάζουν ένα δημόσιο ψέμα ή τις συνθήκες ώστε αυτό να αναδυθεί. Πίσω από τα παραδείγματα αυτά κρύβεται συχνά μια στρατηγική της υπεραύτισης (overidentification) και της υπονομευτικής κατάφασης (subversive affirmation). Ορισμένες φορές επιλέγεται η ιδιαίτερη στάση της «υποταύτισης» (underidentification) βασισμένη στην υποτονική αναπαραγωγή της, ήδη νωθρής/επαναληπτικής, καθημερινότητας που βιώνεται ως καταπιεστική. Πιθανότατα, η αύξηση των παραδειγμάτων αυτών συνιστά μια, περισσότερο ή λιγότερο, αυθόρμητη οριοθέτηση απέναντι σε φαινόμενα «υπερκανονικοποίησης» (hypernormalization) της πολιτικοκοινωνικής συνθήκης, της δημόσιας σφαίρας και του ανταγωνιστικού λόγου της κρίσης. Η διαρκής και ενίοτε κυνική (αυτό-)υπονόμηση των πολιτικών εναλλακτικών, η διαρκής επιστροφή της ρητορικής περί της «εθνικής κυριαρχίας» και της «απώλειάς της», η αναπαραγωγή παραδοσιοκεντρικών προταγμάτων ζωής από τον κυρίαρχο ριζοσπαστικό λόγο, το εκκρεμές ανάμεσα στον ηρωισμό της «αντίστασης» και στη συλλογική αυτοθυματοποίηση, ο οριενταλισμός με τον οποίο το διεθνές πεδίο της τέχνης και της διανοήσης συχνά αντιμετωπίζει το τοπίο της ελληνικής κρίσης, συγκροτούν τον πυρήνα μιας εμπειρίας που δεν προσφέρει καθαρές και ασφαλείς επιλογές

ανάμεσα στην «αντίσταση» και στον «κομφορμισμό». Το ψέμα, ως μια μορφή του «προσπονητού», αναδεικνύεται ως ένας τρόπος αναχαίτισης της ολοποιητικής λειτουργίας της κοινωνικής κανονικότητας αλλά και ως ένα πιο γόνιμο πεδίο εξερεύνησης των σύνθετων δεσμών ανάμεσα στην επιθυμία και την καταπιεστική καθημερινότητα. Οι πρακτικές που θα παρουσιαστούν σε αυτόν τον μίνι-μαραθώνιο προβολών, συζητήσεων και δράσεων δεν συγκροτούν κάποιο ενιαίο αντιπαράδειγμα αλλά ένα σύνθετο «δίκτυο» δραστηριοτήτων που συστηματικά αμφισβητεί τις ουμανιστικές αναπαραστάσεις της κρίσης και τον υποκριτικό μετασχηματισμό της τέχνης σε μηχανισμό «κοινωνικής προσφοράς».

Προβολή και Ομιλία

21.11.16

Oh! Shut Up! Oh Fuck Off! I Love You!

ΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΑΡΗΣ ΙΩΝΑΣ / THE CALLAS

Μπλα μπλα και μπλα μπλα για πράγματα που αγαπάμε να κάνουμε κάθε μέρα κάθε μέρα με ανθρώπους που αγαπάμε κάθε μέρα και αγαπάμε να κάνουμε πράγματα μαζί κάθε μέρα.

Μετά την ομιλία θα ακολουθήσει η προβολή της ταινίας "LUSTLANDS".

Ομιλία, Παρουσίαση

12.11.16

Athens Report

ANNA ΛΑΣΚΑΡΗ, ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΥ,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΑΡΠΕΛΟΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Το Athens Report αποτελεί ένα διαδικτυακό project που ξεκίνησε με πρωτοβουλία της εικαστικού Άννας Λάσκαρη. Στην πλατφόρμα χαρτογραφούνται διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες και εξεγέρσεις που πραγματοποιήθηκαν στο κέντρο της Αθήνας από το 2008, με αφετηρία τη διαδρομή του τρόλεϊ 11. Η ιστορική γραμμή διασχίζει τον αστικό χώρο που τα τελευταία χρόνια σηματοδότησε την κοινωνικοπολιτική συγκυρία της Ελλάδας, στην οποία ο κυρίαρχος λόγος αναφέρεται ως «κρίση». Μέσω μιας ψηφιακής περιήγησης στη διαδρομή, οι επισκέπτες έχουν πρόσβαση σε ένα διαρκώς εξελισσόμενο αρχείο ψηφιακών τεκμηρίων των εξεγέρσεων, βίντεο, συνεντεύξεων και street art. Τα αρχεία βρίσκονται ενδεικτικά ταξινομημένα αναφορικά με την σύνδεσή τους με το αστικό τοπίο και όχι σύμφωνα με το περιεχόμενό τους, προκειμένου να αφιερωθεί χώρος για να αναδυθούν πολλαπλές ερμηνείες. Η οριζόντια κατηγοριοποίηση που προτάσσει την ψυχογεωγραφία των ψηφιακών αντικειμένων έχει ως στόχο να ενθαρρύνει ελεύθερα σχήματα

ανάγνωσής του περιεχομένου, το οποίο αναδιαμορφώνεται, εξελίσσεται και ανακατανέμεται από τους ίδιους τους επισκέπτες που προσθέτουν το δικό τους αρχειακό υλικό. Οι αναδιοργανώσεις και οι μετατοπίσεις που προκύπτουν στο συλλογικό αρχείο ενισχύουν την ικανότητα της πλατφόρμας να παράγει πολλαπλές αφηγήσεις. Το αρχείο επιδιώκει να ενσωματώσει αυτές τις ρωγμές, τους συνειδητούς ή ασυνείδητους αποκλεισμούς. Στην ίδια λογική, το Athens Report γίνεται αντιληπτό ως ένας κοινός τόπος, δομημένος από τους ίδιους τους περιηγητές του μέσα από την εμπειρία της διαμαρτυρίας και του αστικού χώρου. Η τεχνολογία είναι ενταγμένη στον κορμό του αρχείου αφού αφενός διευκολύνει την προσβασιμότητα και την συμμετοχή, αφετέρου λειτουργεί σαν μέσο επέκτασης του δημόσιου χώρου στον ψηφιακό δημιουργώντας προϋποθέσεις για την ίδρυση ψηφιακών κοινοτήτων. Σε αυτό το κοινό έδαφος οι επισκέπτες καλούνται να συμμετάσχουν, να εξετάσουν τις παραμέτρους παραγωγής γνώσης, να μελετήσουν, να δημιουργήσουν και να αμφισβητήσουν σχέσεις εξουσίας που συνιστούν τις ταυτότητες. Δοκιμάζοντας τα όρια μεταξύ του πραγματικού και του ψηφιακού, πώς τα σώματα αλληλεπιδρούν και συνυπάρχουν; Πώς οι κοινότητες αναπτύσσονται από το διαδικτυακό στο αστικό περιβάλλον και αντίστροφα; Στο πλαίσιο των διεπιστημονικών συνεργασιών, το Σάββατο, 12 Νοεμβρίου στις 17:00 το Athens Report πραγματοποιεί ανοιχτή συζήτηση στον χώρο του Circuits and Currents. Θα παρουσιαστεί η πλατφόρμα από την Άννα Λάσκαρη και οι ομιλητές Χριστίνα Γραμματικοπούλου, Γιάννης Σκαρπέλος και Σταύρος Σταυρίδης θα αναπτύξουν διάλογο με αυτήν στο ερευνητικό πεδίο τους.

Προβολή
08.11.16

Dreams Rewired
MANU LUKSCH

Η Manu Luksch είναι intermedia καλλιτέχνης και σκηνοθέτης, η δουλειά της οποίας διερευνά την αντίληψη της προόδου και εξετάζει την επίδραση των τεχνολογικών δικτύων στις κοινωνικές σχέσεις, στο δημόσιο χώρο και στις πολιτικές δομές. Τα έργα της μπορούν να βρεθούν από διαδηλώσεις στο Hong Kong μέχρι στη συλλογή του Pompidou στο Παρίσι. Η δουλειά της είναι ασυνήθιστη και τολμηρή, ενώ πολλές φορές περιλαμβάνει σοβαρούς κινδύνους όπως το να βραχείς και να κρυώσεις (KAYAKLIBRE- μια υπηρεσία ταξί-καγιάκ κατα μήκος των αστικών καναλιών, η οποία λειτούργησε ως μέσο έρευνας και συζήτησης για το μέλλον των μεταφορών), ανεξέλεγκτο νευρικό γέλιο (LUESKY BLUEPRINT- ένα γραφείο αστικού σχεδιασμού διαχειριζόμενο από παιδιά, των οποίων οι ηλικίες δεν αποκαλύφθηκαν δημόσια), καθώς και μη ελεγχόμενη επιθυμία για sci-fi (SMART CITYABC- 'μια λέξη την εβδομάδα'

ως twitter feed για να αποκωδικοποιήσει μια περιοχή που έχει παράξει ένα εξειδικευμένο λεξιλόγιο, προκειμένου να προωθήσει την προσβασιμότητα στην αντιπαράθεση). Το φιλμ μυθοπλασίας FACELESS (2002-07) περιέχει υλικό από συστήματα παρακολούθησης, τα οποία ανακτήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων. Το υλικό αυτό αντιμετωπίζεται ως 'νόμιμα readymades', ενώ το σενاريو προέρχεται από τις νομικές αυτές ιδιότητες. Η ταινία DREAMS REWIRED (2015, Luksch/Reinhart/Tode), η οποία αποτελεί τη δεύτερη συνεργασία της Manu Luksch με την Tilda Swinton ως αφηγήτρια, αντλεί υλικό από πάνω από 200 ταινίες, χρονολογούμενες από το 1890 μέχρι το 1930, προκειμένου να εξερευνήσει σύγχρονες ελπίδες και φόβους σχετικά με το φαινόμενο του hyper-connectivity. Αυτή η αμφισβήτηση του αρχείου επεκτείνεται στην σύγχρονη χρήση του στην πρόβλεψη: το επικείμενο φιλμ ερευνά την ανάλυση των δεδομένων και την αντίληψη του Internet of Things.

Συνέδριο, Έκθεση
26.9.16 - 30.9.16
K PROJECT

Το K δεν είναι ένα άτομο.

Το K είναι ένα υβρίδιο που απαρτίζεται από διαφορετικές μεταβλητές ταυτότητες, μορφές, κώδικες, στίλ.

Το K 2016 θα είναι ένα πενταήμερο συμπόσιο στην Αθήνα.

Το K 2016 θα διεξαχθεί για τρίτη φορά από τις 26 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου υπό την μορφή συμποσίου εστιάζοντας στην ομαδικότητα και τις πιθανές εκβάσεις της.

Το K δεν έχει μόνιμο χώρο, περιφέρεται σαν νομάς.

Το K διεξάγεται σε διαφορετικά μέρη και το περιεχόμενο του εξαρτάται κάθε φορά από την εκάστοτε τοποθεσία.

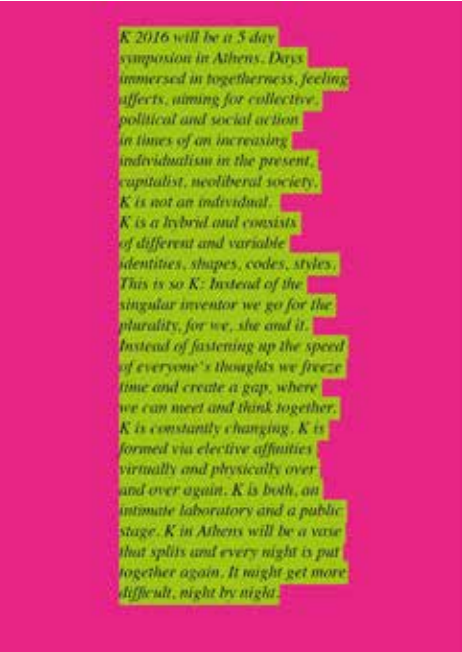
Το K δεν είναι ούτε απολυτά αρμονικό ούτε το όνειρο μιας συνεχόμενης συλλογικότητας αλλά στοχεύει στην ανομοιογένεια του εγχειρήματος κάθε αυτού.

Το K στοχεύει στην αδιάλειπτη πρόθεση προς συλλογικότητα, πολιτική και κοινωνική δράση σε περιόδους αυξανόμενου ατομικισμού στην παρούσα καπιταλιστική-νεοφιλελεύθερη κοινωνία.

Το K είναι ταυτόχρονα ένα οικείο εργαστήριο και μια δημοσιά σκηνή.

Οι συμμετέχοντες του K 2016 θα μετακινούνται κατά την διάρκεια της ημέρας ενώ τα βραδιά θα συναντιούνται φιλοξενώντας διαφορετικούς καλεσμένους στο ίδιο μέρος : το project space, Circuits & Currents.

Το K στην Αθήνα θα είναι σαν ένα δοχείο που χωρίζεται και ξαναενώνεται κάθε βραδύ. Μπορεί να είναι κάθε βραδύ όλο και πιο δύσκολο.

K 2016 will be a 5 day symposium in Athens. Days immersed in togetherness, feeling affects, aiming for collective, political and social action in times of an increasing individualism in the present, capitalist, neoliberal society. K is not an individual. K is a hybrid and consists of different and variable identities, shapes, codes, styles. This is so K: Instead of the singular inventor we go for the plurality, for we, she and it. Instead of fastening up the speed of everyone's thoughts we freeze time and create a gap, where we can meet and think together. K is constantly changing. K is formed via elective affinities virtually and physically over and over again. K is both, an intimate laboratory and a public stage. K in Athens will be a vase that splits and every night is put together again. It might get more difficult, night by night.

Το Κ 2016 θα είναι ένα πενταήμερο συμπόσιο στην Αθήνα. Οι μέρες αυτές θα χαρακτηρίζονται από την ομαδικότητα και το βίωμα συνεπών στοχεύοντας στην συλλογικότητα, πολιτική και κοινωνική δράση σε περιόδους αυξανόμενου ατομικισμού στην σύγχρονη καπιταλιστική –νεοφιλελεύθερη κοινωνία. Το Κ είναι ένα υβρίδιο που απαρτίζεται από διαφορετικές μεταβλητές ταυτότητες, μορφές, κώδικες, στίλ.

Αυτό είναι τόσο Κ: Αντί για τον μεμονωμένο εφευρέτη , στοχεύουμε στον πλουραλισμό, προς το εμάς, το εκείνη και το αυτό. Αντί να επιταχύνουμε την ταχύτητα των σκέψεων όλων μας, παγώνουμε τον χρόνο και δημιουργούμε ένα κενό στο οποίο μπορούμε να συναντιόμαστε και να συζητάμε. Το Κ αλλάζει συνεχώς. Το Κ δημιουργείται από επιλεκτικούς συσχετισμούς φαινομενικά και σωματικά ξανά και ξανά. Το Κ είναι ταυτόχρονα ένα οικείο εργαστήριο και μια δημοσιά σκηνή. Το Κ στην Αθήνα θα είναι σαν ένα δοχείο που χωρίζεται και ξαναενώνεται κάθε βραδύ. Μπορεί να είναι κάθε βραδύ όλο και πιο δύσκολο.

Συμμετεχόντες:

Nicky Analyti, Helin Alas, Isabel Bredenbröcker, Augustin Le Coutour, Jessica Yanti Dunleavy, Anastasia Efstathiadi, Anita Edenhofer, Samuel Ferstl, Philipp Gufler, Byron Kalomamas, Yorgia Karidi, Ylena Katkova, Nancy Koufogianni, Paula Kohlmann, Lilly Kontodima, Sarah Lehnerer, Araceli Lemos, John Mour, Giorgos Nikas, Matthias Numberger, Mirja Reuter, Lenart Boyd Schürman, Alexia Sarantopoulou, Franca Scholz, Barbara Spiller, Angela Stiegler, Marina Velisioti, Felix Leon Westner

Ομιλία, Παρουσίαση Βιβλίου
17.07.16

“Soleil politique”

PIERRE BAL-BLANC και THOMAS BOUTOUX (PARAGUAY)

Soleil politique, ένα βιβλίο που επινοήθηκε από τον Pierre Bal-Blanc σε διάλογο με τους Vier5 και τις εκδόσεις Paraguay , ακολουθώντας την έκθεση με το ίδιο όνομα που άρχισε στο Μουσείο Bolzano στην Ιταλία, το Σεπτέμβριο του 2014 – σε επιμέλεια του Pierre Bal-Blanc (πρώην διευθυντή της CAC Brétigny, και τώρα μέλους της επιμελητικής ομάδας της documenta14).

Έχοντας προσφέρει στον Pierre Bal-Blanc να χρησιμοποιήσει τα δωμάτια του τέταρτου ορόφου του μουσείου για την έκθεση, εκείνος εγκαθιστά τα έργα στο φουαγιέ, στο κέντρο πληροφοριών, στο βιβλιοπωλείο, στον χώρο που διατίθεται για τα projects και στη περιοχή “Πέρασμα” (“Passage”), μεταφέροντας έτσι τους κοινόχρηστους χώρους στον επάνω όροφο. Η ανατροπή της ιεραρχίας του εκθεσιακού χώρου

χρησίμευσε ως πλαίσιο για μια έκθεση που θέτει διεισδυτικά ερωτήματα σχετικά με το ρόλο των μουσείων και την χρήση της εξουσίας τους στην διαμόρφωση πολιτιστικού διαλόγου. Επηρεασμένος από τις συνθέσεις του Cornelius Cardew “οι οποίες αφήνουν τους περφόρμερ να ακολουθούν ελεύθερα τις δικές τους κατευθύνσεις, οδηγούμενοι από ένα σύμπλεγμα νοτών διατεταγμένων μέσα σε ένα πλέγμα”, ο Bal-Blanc ανέπτυξε μία εκθεσιακή παρτιτούρα, αφήνοντας “ελεύθερα και ανοιχτά όλες τις ομαδοποιήσεις, τους ρυθμούς και την σειρά των αναγνώσεων των έργων, προκειμένου να τονίσει τη στενή σχέση μεταξύ της εμμέλειας και του ασυνειδήτου. “Αυτός ο κατάλογος χαρτογραφεί την διαδικασία που οδήγησε στην έκθεση “Soleil politique” ,όπως επίσης και σε κάποιες μεταγενέστερες σκέψεις και επιπτώσεις. Η έκδοση Soleil politique εκδόθηκε από την Paraguay Press και την CAC Brétigny, σε συνεργασία με το Museion Bolzano και τους Piano, Prepared Platform for contemporary art, France–Italy 2014-2015, ξεκινώντας από την d.c.a/ French association for the development of centres d’art. Η Paraguay (επίσημα γνωστή ως Paraguay Press) είναι μία ανεξάρτητη δομή, η οποία στοχεύει στην εξάπλωση των νοημάτων και των πρακτικών της έκδοσης στην συγχρονη τέχνη και την πολιτική.

Ομιλία
13.07.16

Που θα ήμασταν αν δεν είχαμε συναντηθεί ποτέ;
THOMASBOUTOUX

Μετά από σχεδόν οχτώ χρόνια συνεργατικής δουλειάς, που πολλές φορές ένωνε σχεδόν μια ντουζίνα ενεργών μελών στον χώρο castillo/corrales στο Παρίσι, έκλεισε τον Δεκέμβρη του 2015.

Ο Thomas Boutoux που ήταν αναμειγμένος από την αρχή του project, θα μιλήσει για τις ιστορίες πίσω από τον χώρο castillo/corrales – θεωρώντας το πάντα λιγότερο σαν έναν χώρο, αλλά περισσότερο μια προσπάθεια να δουλεύεις και να σκέφτεσαι διαφορετικά- και την συνέχεια του στον εκδοτικό οίκο Paraguay Press.

Έκθεση
04.07.16 - 09.07.16

Dissociative Experiences Scales

«Κάποιοι άνθρωποι βιώνουν την εμπειρία της οδήγησης ενώ ξαφνικά συνειδητοποιούν ότι δεν θυμούνται τι έχει συμβεί σε όλο ή κομμάτι του ταξιδιού. Κυκλώστε έναν αριθμό που δείχνει το ποσοστό των φορών που συμβαίνει αυτό σε σας.»
-Dissociative Experiences Scale (DES)

Οι αναμνήσεις, όπως και η λήθη που τις καταδιώκει, δομούν ταυτότητες. Πάρκα, ερείπια, μνημεία και μουσεία είναι μνημονικές κατασκευές που προσαρτούν στην προσωπικότητα του ατόμου την έννοια του τόπου. Η πόλη αποτελεί μια δεσποτική ένδειξη, το αρχιτεκτονικό ιδίωμα της οποίας (γέφυρες, σήραγγες, δρόμοι προς την θάλασσα) σιωπηλά ενσωματώνει τους κατοίκους της σε ιστορικές αφηγήσεις. Ιδιωτικοί και δημόσιοι χώροι δημιουργούνται για να συμφιλώσουν τον άνθρωπο με την εν λόγω κατάσταση, αλλά αυτή η ενέργεια συχνά θυσιάζει την ικανότητα αντικειμενικής αντίληψης. Το ερώτημα που τίθεται προς τον καλλιτέχνη δεν θα ήταν παράξενο να απευθύνεται στον πολεοδόμο, τον κυβερνητικό εκπρόσωπο ή τον νευρολόγο: Πως ξεκινάει να διερευνά κανείς τη στιγμή αυτή που το προσωπικό τελειώνει και η κατάσταση ξεκινά?

Η «DISSOCIATIVE EXPERIENCES SCALES» είναι μια σειρά προσπαθειών προσέγγισης αυτού του ερωτήματος, που αναπτύσσεται με μορφή performance, video και γλυπτική. Κάθε απόγευμα ένας διαφορετικός καλλιτέχνης η γκρουπ καλλιτεχνών παρουσιάζει ένα έργο που ερευνά την αποκομμένη συνθήκη ανάμεσα στο άτομο και τις ζωτικές του συνέχειες, είτε αυτές είναι χωρικές, προσωρινές, σωματικές η κοινοτικές. Η έκθεση εγκαινιάζεται με μια διαδρομή από τον Πειραιά στο project space και κορυφώνεται σε μια συνεργατική performance που θα προκύψει στο workshop που θα εκτυλίσσεται παράλληλα με την έκθεση, υπό την καθοδήγηση του συνθέτη Jonathan Bepler.

Η «DISSOCIATIVE EXPERIENCES SCALES» αναπτύχθηκε από τους συμμετέχοντες καλλιτέχνες μέσα από μια σειρά ταξιδιών μεταξύ Γερμανίας και Ελλάδας το 2015 και το 2016. Μετά από τη συντονισμένη ανάγνωση ενός μυθιστορήματος του οποίου ο πρωταγωνιστής πάσχει από διασχιστική διαταραχή, υπήρξε πλήθος σχετικών αναζητήσεων, σωματικών και φιλοσοφικών, της Αθήνας, των Δελφών και των Πέριξ. Λαμβάνοντας σαν αφετηρία αυτές τις εμπειρίες, αναπτύχθηκαν προσωπικά project τα οποία συνδιαλέγονται μεταξύ τους και βρίσκονται σε συνεχή αλληλεπίδραση με το concept της έκθεσης. Το αποτέλεσμα, σειριακό, μοναδιαίο και σε συνεχή διαπραγμάτευση, επιχειρεί να κατασκευάσει μια ταυτότητα της διαλεκτικής του σχετικά με την ανάμνηση και την αμνησία.

Πρόγραμμα υπό την καθοδήγηση της Heike Schuppelius, του Jonathan Bepler, του Thomas Rustemeyer (University of Arts and Design Karlsruhe) και του Ζάφου Ξαγοράρη (Ανωτάτη σχολή καλών τεχνών Αθήνας). Με την χορηγία του DAAD, προγράμματος ακαδημαϊκού διαλόγου με πανεπιστήμια της νότιας Ευρώπης.

Some people have the experience of driving a car and suddenly realizing that they don't remember what has happened during all or part of the trip.

Έκθεση, Ομιλίες
30.06.16 - 02.07.16

6+1 κυκλικές διαδρομές με κέντρο τις Αθήνες ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΟΠΙΤΑΣ

Ομιλίες από τους:

Γρηγόρης Πανουτσόπουλος: Η απομάγευση της τελετουργίας: Η ψηφιοποίηση του βιωματικού χώρου και χρόνου.

Ηρακλής Κοπίτας: Η περιπλανητική εμπειρία των αθηναϊκών ατμοσφαιρών: Η ανάμνηση και η φαντασιοκοπία ως δυνατότητες για μια άλλη βίωση της πόλης

Ιάσωνας Τσαούλας: Απο το έκδηλο στο λανθάνον περιεχόμενο του χώρου

Η πολυεπίπεδη εμφάνιση του παρελθόντος που εκδηλώνεται στην θέα αρχιτεκτονικών και λοιπών παρελθοντικών μορφών της Αθήνας και χρονολογείται σε διαφορετικές εποχές, συνθέτουν σε μεγάλο βαθμό την εικόνα της πόλης. Η δε συνεχιζόμενη χρήση χώρων όπου διαδραματίστηκαν μεγαλύτερης και μικρότερης σπουδαιότητας γεγονότα της νεότερης Ιστορίας συνιστά την Αθήνα, μαζί με τα πρώτα, ένα πεδίο εξαιρετικών αισθητικών δυνατοτήτων καθώς συναντά κανείς στο πέρασμά του ερείσματα που δύνανται να κινητοποιήσουν διαδικασίες όπως ο στοχασμός και φαντασιοκοπία.

Ανάμεσα, ωστόσο, στις δομές του παρελθόντος που αντανακλούν όσα κοινώς αναγνωρίζουμε ως ιστορικά σημαίνοντα γεγονότα, ως τόπους που φέρουν ένα συλλογικό περιεχόμενο, υπάρχει και το αθέατο, πολυεπίπεδο, άγνωστο παρελθόν που εγγράφεται στις κλίμακες της μικροϊστορίας και είναι ένα παρελθόν που δεν ενδιαφέρει τις μεγάλες αφηγήσεις. Ένα παρελθόν που αναγνωρίζεται περισσότερο στην θέα ιχνών όπως ένα χάραγμα σε μια πέτρα ή στην αλλοίωση της αρχικής μορφής του μαρμάρου μιας σκάλας από την πολύχρονη χρήση.

Είναι το ατομικό και συλλογικό αθέατο παρελθόν που μεταφέρεται στο σήμερα μέσω της διήγησης από τα γηραιότερα στα νεότερα μέλη μιας οικογένειας, μέσω των εντύπων που βρίσκει κανείς στα παλαιοβιβλιοπωλεία, των φωτογραφιών και των φιλμ, εκφράζεται σε μυθοπλαστικά και μη λογοτεχνικά έργα ανθρώπων που περιδιάβηκαν οι ίδιοι την Αθήνα και την (ανα)σύστησαν μέσα στις σελίδες του έργου τους.

Με λίγα λόγια τα παραπάνω γίνονται ερείσματα διαμέσω των οποίων γνωρίζουμε ένα παρελθόν μέσα στην εκάστοτε ιδιαίτερη συνθήκη της ύπαρξης -και υπόδειξης- του, φανταστικής σε σημεία, ή όχι.

Στο έργο αυτό χρησιμοποιώ πεζογραφικά και ποιητικά κείμενα στις σελίδες των οποίων περιγράφεται και αναπαρίσταται ο χώρος των Αθηνών. Οι μυθοπλαστικές αφηγήσεις και οι ποιητικές αποδόσεις αποτυπώνονται στις σελίδες έργων τα οποία μας δίνουν την δυνατότητα να αναγνωρίσουμε την

Αθήνα της εμπειρίας μας με αφορμή δρόμους, τοπότητα, κτήρια, που τοποθετούν το ανάγνωσμά μας σε ένα συγκεκριμένο χωρικό περιβάλλον και μας καθιστά με έναν άμεσο τρόπο θεατές της δράσης σε μια ίσως δεσμευτικότερη, για την φαντασία και την προβολική της ικανότητα, εικόνα. Η σχέση του χωρικού περιβάλλοντος με την αναπαράστασή του και η μυθοπλαστική αφήγηση που εκφράζει φανταστικά συμβάντα που δεν εκδηλώθηκαν στον φυσικό χώρο είναι κάποια από τα σημεία που θέλω να πραγματευτώ. Παραθέτω ορισμένες ερωτήσεις που συνεπικουρούν στην δημιουργία του έργου. Δύναται να εγγραφεί η αφηγηματική δράση – προϊόν μυθοπλασίας στον χώρο και ποια είναι η νέα σχέση του αναγνώστη- περιπλανώμενου με αυτόν; Ποια η σχέση του χωρικού περιβάλλοντος και της αίσθησης της αμετάβλητης υπόστασής του -που μας δημιουργείται λόγω διαφορετικής κλίμακας ζωής /φθοράς – με τον βιωματικό χρόνο; Υπάρχει η δυνατότητα διαπλοκής διαφορετικών χρονικών κλιμάκων; Δύναται να διαπλεχθεί η σχέση τους; Ορισμένα από τα ερωτήματα που επιβάλλονται αυτόβουλα σε κάθε αντίστοιχη διερώτηση.

Παρουσίαση Περί Τελετουργιών

Παρουσίαση του 3ήμερου εργαστηρίου που θα λάβει χώρα στον καλλιτεχνικό σταθμό της ΑΣΚΤ στους Δελφούς. Η κοινωνία συντάσσεται διαμέσου τελετουργικών πολιτιστικών πρακτικών. Οι τελετουργίες (ιερές ή κοσμικές) αποτελούν κοινωνικές δραστηριότητες εντός διαφορετικών πεδίων όπως η θρησκεία, η πολιτική, ο αθλητισμός, η καθημερινή ζωή και η τέχνη. Ως εκ τούτου, το τελετουργικό αναφέρεται σε πολλά είδη παραστατικών δράσεων, οι οποίες για να συντελεστούν απαιτούν την ύπαρξη συμμετεχόντων καθώς και θεατών ή ακροατηρίων. Ο όρος σχετίζεται επίσης με γειτονικούς όρους όπως αυτούς του εθιμοτυπικού, της τελετής, του μυθολογικού αρχετύπου, της επανάληψης, του θεάτρου και της performance.

Το εργαστήριο στους Δελφούς έχει ως στόχο να διερευνήσει το περιεχόμενο των παραστατικών τελετουργικών πρακτικών και να πειραματιστεί με αισθητικές φόρμες και μεθόδους της καλλιτεχνικής παραγωγής. Θεωρητικές και καλλιτεχνικές προσεγγίσεις που αφορούν τις τελετουργίες θα χρησιμεύσουν ως σημεία αφετηρίας: από τις τελετουργίες (Les Rites de Passage, A.v. Gennep), τη συνθήκη ομαδικού αναβρασμού (effervescence, É. Durkheim) και την έννοια της σταδιακής μύησης (Liminality, V.W. Turner), μέχρι τις κινηματογραφικές σπουδές της Maya Deren στην Αϊτή και τις performances του Dada.

Διδάσκοντες και συμμετέχοντες: Marianne Mueller και Σοφία Μπέμπεζα (Πανεπιστήμιο των Τεχνών Ζυρίχης/ZHdK), Βασίλης Βλασταράς (ΜΟ.Κ.Ε./Ανωτάτη Σχολή Καλών

Τεχνών), Νίκος Αρβανίτης και φοιτητές του τμήματος BA Media & Arts του Πανεπιστημίου των Τεχνών της Ζυρίχης και του τμήματος Εικαστικών Τεχνών της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

Ομιλία
24.06.16

Παράλληλο Πρόγραμμα Chez Eux: Unseen Collections
ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΛΕΣΣΑΣ, GARRETT NELSON

Eternal Internet Brother/Sisterhood, Collecting Experience
Άγγελος Πλέσσας

Ύστερα από έναν διάλογο που ξεκίνησε ανάμεσα στη Σταματία Δημητρακοπούλου και τον Άγγελο Πλέσσα με αφορμή το κείμενο Eternal Internet Brother/Sisterhood IRL. Η παρουσίαση του Άγγελου Πλέσσα θα επεκταθεί στις ιδέες της φυσικής κοινωνικής δικτύωσης, εστιάζοντας στον τρόπο με τον οποίο τα έργα της εκθεσης λειτουργούν ως μαρτυρίες της συλλογικής εμπειρίας.

Ομιλία
13.06.16

Αναφερόμενοι στο Μοντερνισμό? Μια βραδιά με τους φοιτητές του Royal Institute of the Arts, Στοκχόλμη

Πώς αντιδρούν οι σύγχρονους καλλιτέχνες, οι οποίοι εργάζονται στην παράδοση της διεθνούς πρωτοπορίας, στην αναβίωση του εθνικιστικού λόγου; Πώς κατασκευάζεται η εθνική ταυτότητα σε σχέση με τον μοντερνισμό; Μπορούμε να αντι-προτείνουμε ανταγωνιστικές κατασκευές; Θα μπορούσαν να γίνουν hacks στις υπάρχουσες οπτικές συμβάσεις με στόχο είτε να υπονομεύσουν είτε να γίνουν πιο παραγωγικές και προκλητικές; Τι κάνει μια εθνικιστική και τοπικιστική ρητορική τόσο ελκυστική αυτή τη στιγμή; Τέτοιες ερωτήσεις και άλλες παρόμοιες θα καθοδηγήσουν την ανταλλαγή ανάμεσα στο κοινό και τους φοιτητές/ τριες του Royal Institute of the Arts, οι οποίοι/ ες πρόκειται να παρουσιάσουν το έργο τους πάνω στη σχέση ανάμεσα στο μοντερνισμό και το Έθνος – Κράτος, εστιάζοντας στην περίπτωση της Σουηδίας και λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές και τις ομοιότητες με την ελληνική πραγματικότητα. Η συζήτηση θα ολοκληρώσει το εργαστήριο με το ίδιο θέμα που έλαβε χώρα στον καλλιτεχνικό σταθμό της ΑΣΚΤ από τις 6 μέχρι τις 12 Ιουνίου.

Έκθεση στο CURRENT ROOM

12.06.16 - 08.07.16

Βιτρίνα

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Η εγκατάσταση αποτελεί μια επιλογή φωτογραφιών από την έρευνα του καλλιτέχνη σχετικά με την διαφήμιση στο δημόσιο χώρο.

Εικόνες, οικείες στο μάτι των περαστικών, οι οποίες δημιουργούν ερωτήματα ως προς τον ρόλο της βιτρίνας σε μια εποχή, όπου η δημιουργία πλαστών καταναλωτικών αναγκών- προτύπων αποτέλεσε ένα από τα αίτια της σημερινής οικονομικής κρίσης.

Η γωνία της λήψης μαζί με την στάση της κούκλας δημιουργεί μια έντονη δραματουργία μετατρέποντας το άψυχο αντικείμενο σε ανθρώπινη ύπαρξη. Το βλέμμα αυτής της “ανθρώπινης ύπαρξης” είναι μπλαζέ, δεν βλέπει κάπου συγκεκριμένα. Η κούκλα ενσαρκώνει το αίσθημα της αποξένωσης από την υπερπληθώρα, την υπερκατανάλωση και την υπερσυσσώρευση εικόνων που διακατέχει τον θεατή.

Έκθεση

09.06.16 - 25.06.16

CHEZ EUX: Unseen Collections

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Έργα από τις συλλογές τέχνης 25 Ελλήνων καλλιτεχνών που καλύπτουν το φάσμα από την δεκαετία του '70 μέχρι σήμερα, παρουσιάζονται στην έκθεση Chez Eux: Unseen Collections. Το πρότζεκτ παρουσιάζει έργα τα οποία έχουν αποκτηθεί ως δώρα ή μέσω ανταλλαγής μεταξύ καλλιτεχνών. Συνοδεύονται από επιλεγμένο αρχειακό υλικό που περιλαμβάνει βιβλία, εφημέρα, αλληλογραφία, φωτογραφίες, σχέδια, ρούχα και λοιπά paraphernalia συναισθηματικής αξίας. Οι καλλιτέχνες συζητούν για τα έργα με τα οποία συμμετέχουν και τις σχέσεις που δομήθηκαν γύρω από αυτά σε συνεντεύξεις που βρίσκονται στον χώρο με τη μορφή video installations.

Η έκθεση Chez Eux: Unseen Collections αποτελεί τη διαδικασία χαρτογράφησης ενός κοινωνικού δικτύου το οποίο δεν είναι ακόμη καταγεγραμμένο ιστορικά. Την ίδια στιγμή φανερώνει την πραγματική και ουσιαστική παρουσία ανθρώπων στο πέρας της ζωής τρί- των και την επιρροή στο καλλιτεχνικό τους έργο, μέσω μιας πραγματικότητας που εδράζεται στη μνήμη.

Η ιστοριογραφία μετατρέπεται σε δημιουργική και παραγωγική διαδικασία στην οποία ενσωματώνονται οι έννοιες της αποκάλυψης και της διερεύνησης: απο- καλύπτονται έργα τα οποία ίσως να μην έχουν εκτεθεί ποτέ στο παρελθόν, αναδεικνύοντας έτσι τον κρυφό πλούτο που μπορεί να βρίσκεται εντός μια ιδιωτικής συνθήκης και διερευνώνται σχέσεις μεταξύ καλλιτεχνών που διαμορφώθηκαν στο πλαίσιο

της διασταύρωσης διαφορετικών διαδρομών.

Υιοθετώντας το εκθεσιακό μοντέλο της σχεσιακής αισθητικής της δεκαετίας του 90', το υπόγειο του project space παίρνει τη μορφή αναφορικής εξομοίωσης του πραγματικού οικιακού περιβάλλοντος εντός του οποίου το πρότζεκτ συνελλήφθη, σχηματοποιήθηκε και αναπτύχθηκε μέχρι τη στιγμή της τελικής του πραγμάτωσης και παρουσίασης με τη μορφή ομαδικής έκθεσης.

Σε αυτό το μέρος η επιμελήτρια αναπτύσσει τη δική της συλλογή από συλλογές. Το δωμάτιο της λειτουργεί σαν χωρική μεταφορά ενός ψηφιακού moodboard, αναφερόμενο στην μεταμοντέρνα κατασκευή ενός "παρελθοντισμού" όπως αυτός παρουσιάζεται στα σύγχρονα νεανικά microblogs, (tumblr κ.ά.) δημιουργώντας έτσι μία αισθητική πρακτική βασιζόμενη σε μία ηδονιστική νοσταλγία.

Ο χώρος γίνεται ο "τρίτος τόπος", μία συνθήκη η οποία ταλλαντεύεται μεταξύ του white cube και του οικιακού χώρου, μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού. Η συμμετοχική διαδικασία ενθαρρύνεται και κρίνεται απαραίτητη για την εμπειρία της αφομοίωσης των έργων μέσα σε αυτή την αναπαράσταση που εκτείνεται από το χώρο στο website της έκθεσης, μια πλατφόρμα απόλυτα ενσωματωμένη στο αναφορικό σύμπαν της επιμελήτριας, θολώνοντας έτσι τα όρια μεταξύ ιστορικής και πραγματικής αφήγησης.

Στην έκθεση Chez Eux: Unseen Collections, ο ερευνητής μετατρέπεται σε αρχιτέκτονα, κάτοικο, επιμελητή και αφηγητή των προσωπικών σχέσεων που τον περιβάλλουν.

Έκθεση στο CURRENT ROOM

02.06.16 - 15.06.16

Χωρίς Τίτλο

ΛΑΖΑΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Από την πρώτη επαφή που είχα με το κρανίο, όταν το βρήκα στο δάσος, είχα την επιθυμία να συμπληρώσω στη μορφή του τα κομμάτια που είχαν φθαρεί ή αποσυντεθεί. Κατά τη διάρκεια της ανασύνθεσης των κεράτων, προσπαθούσα συνεχώς οι επεμβάσεις μου να εναρμονίζονται με την κατάσταση της νεκρής φύσης του κρανίου. Κατέληξα στο μέταλλο και το γυαλί, γιατί η υλική τους σκληρότητα συνομιλεί με τη σπογγώδη υφή της επιφάνειας του κρανίου. Μέσα στο πλαίσιο της συνομιλίας των υλικών, η ηλεκτρική ενέργεια που χρειάζεται το νέον για να παράξει το φως που βλέπει ο θεατής, θεωρώ πως αναβιώνει το νεκρό κρανίο. Από έναν νεκρό οργανισμό, το κρανίο, μετατρέπεται σε έργο.

Ομιλία
01.06.16

Frankenstein Editorial

ΣΤΡΟΓΓΥΛΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: ΒΑΣΙΛΙΚΗ-ΜΑΡΙΑ ΠΛΑΒΟΥ,ΕΥΑ
ΠΑΠΑΜΑΡΓΑΡΙΤΗ, JOSHUA OLSTHOORN και THESE
ARE A FEW OF OUR FAVORITE THINGS (ATHENS ZINE
BIBLIOTHEQUE)

Η στρογγυλή τράπεζα υπό τον τίτλο Frankenstein Editorial επανεξετάζουν τη δομή και τη γραμμικότητα της αφήγησης στο format του βιβλίου. Σύγχρονες σχεδιαστικές προσεγγίσεις μεταχειρίζονται το βιβλίο ως τον εναλλακτικό εκθεσιακό χώρο, ως ένα διαδραστικό αυτόνομο αντικείμενο, ως ένα interface ή ένα πολυσυλλεκτικό μωσαϊκό μίας online μεταφοράς. Επανεπισκέπτεται εδώ η έννοια του σχεδιασμού ως μία χειρονομία εγκαθίδρυσης και εγκατάστασης σχέσεων μεταξύ αντικειμένων και νοήματος, αντιμετωπίζοντας έτσι το σχεδιασμό ως κατασκευή. Παράλληλα, παρουσιάζονται παραδείγματα και πρακτικές συλλογικοτήτων, που καταργούν το μοναδικό πρόσωπο του επιμελητή και τη θέση αυτού λαμβάνουν πρωτόκολλα διαχείρισης της πληροφορίας, toolboxes οργάνωσης και ανασκευής του σώματος της πληροφορίας, αλγόριθμοι επανερμηνείας, παρααναγνώσεων και αστοχίας του αφηγηματικού υλικού. Το σύγχρονο format του βιβλίου συμπυκνώνει τη διαδικασία της εγγραφής και της έκθεσης, σε μία στιγμή διάνοιξης – γίνεται έδαφος και γλώσσα πλοήγησης. Αντιστέκεται στην περατότητα της υλικότητας, ξεπερνά την αρχαϊκή λογική και εξασκεί την επιμέλεια μίας εμπειρίας.

Στην στρογγυλή τράπεζα γύρω από αυτό το νεο-γκροτέσκο σώμα του βιβλίου συμμετέχουν ο Joshua Olsthoorn (Typical Organization) επεξεργαζόμενος κινηματογραφικές αρχές στο format του βιβλίου, οι These Are A Few Of Our Favourite Things (The Athens Zine Bibliotheque) που σύστησαν το The Athens Zine Bibliotheque και επεξεργάζονται τη μακρά παράδοση της συλλογικότητας σε self-publishing zines, και η Εύα Παπαμαργαρίτη για την έννοια του editing ως δημιουργικό εργαλείο.

*Στα πλαίσια της στρογγυλής τράπεζας θα πραγματοποιηθεί μικρή έκθεση βιβλίου, με εκδόσεις και mock-ups της διαδικασίας παραγωγής τους.

Ομιλία
31.05.16

Δημιουργώντας αλληλεπιδραστικές και πλοηγήσιμες μορφές ηχητικο-οπτικών συνθέσεων ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

Η διάλεξη αυτή πραγματεύεται το ζήτημα της χωροθέτησης ηχητικών και οπτικών συνθέσεων τόσο στο φυσικό, στον υβριδικό αλλά και στον εικονικό χώρο. Η δημιουργία

ηχητικών και οπτικών συνθέσεων που τοποθετούνται στο φυσικό ή στον ψηφιακό χώρο και παραμένουν ανοικτές στη συνδιαμόρφωση της εμπειρίας και του περιεχομένου από τους θεατές, μέσω της αλληλεπίδρασης, ανάγει ουσιαστικά στη σχέση μεταξύ ηχητικής και αρχιτεκτονικής σύνθεσης. Μία σημαντική της πλευρά όμως, είναι ο σχεδιασμός της αλληλεπιδραστικής διάστασης της εμπειρίας που λαμβάνει χώρα σε φυσικά, εικονικά ή υβριδικά περιβάλλοντα και αυτή η διάσταση περιλαμβάνει περισσότερες παραμέτρους και επίπεδα θεώρησης από όσα λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού ή της ηχητικής σύνθεσης. Η διάλεξη θα εισάγει στο θεωρητικό υπόβαθρο και το σκεπτικό που διέπει τις παραπάνω συνθετικές προσεγγίσεις και στη συνέχεια θα παρουσιάσει και θα συζητήσει παραδείγματα καλλιτεχνικών έργων που αξιοποιούν τεχνολογίες εικονικών περιβαλλόντων, διάχυτης υπολογιστικής, ηχητικής χωροθέτησης και προβολών μεγάλης κλίμακας με στόχο τη δημιουργία αλληλεπιδραστικών ηχητικο-οπτικών περιβαλλόντων.

Ομιλία
30.05.16

Κι όπως έλεγε ο Mallarmé, καθετί στον κόσμο υπάρχει για να καταλήξει μέσα σ' ένα βιβλίο
ΛΕΩΝΗ ΒΙΔΑΛΗ

Για να φτιαχτεί ένα ωραίο βιβλίο απαιτείται γνώση, ολοκληρωτική αφοσίωση και αληθινή αυτοθυσία. Από τις αρχές του 20ου αιώνα και, κυρίως μετά τη δεκαετία του '60, τα βιβλία των καλλιτεχνών παύουν να αποτυπώνουν πραγματικότητες και γίνονται πραγματικότητες τα ίδια. Δηλαδή ολικά έργα τέχνης. Οι καλλιτέχνες κατεδαφίζοντας τα συνήθη όρια μεταξύ των τεχνών, χρησιμοποιούν τις τεχνικές της τυπογραφίας ως οπτικές δομές και τις σελίδες ως εικαστικό εργαλείο. Ποιά ήταν η διαδρομή του Εργαστηρίου Γραφικών Τεχνών – Τυπογραφίας και Τέχνης του Βιβλίου της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών αυτά τα χρόνια;

Έκθεση στο CURRENT ROOM
19.05.16 - 01.06.16

ΤρΟΡICAL
ΕΛΕΝΗ ΦΥΛΑ

Στο έργο “ΤρΟΡICAL” η ίδια η λέξη αποσυνδέεται από τα αυστηρά νοηματικά της όρια και επαναπροσδιορίζεται. Έτσι, καθώς το έργο ανασυντίθεται σαν μία διαφορετική εκδοχή της αρχικής του μορφής (2011-2015), το concept γίνεται τροπικό και η καλλιτέχνης τοποθετείται στη θέση της επιμελήτριας του εαυτού της. Το τροπικό στοιχείο εντοπίζεται, όχι μόνο

στους καμβάδες που απεικονίζουν “παραδοσιακά” θέματα, που σχετίζονται με γεωγραφικές ή χρωματικές συνδηλώσεις του όρου, αλλά και στα αντικείμενα που έχουν τοποθετηθεί μεταποιημένα, δημιουργώντας νέες σχέσεις μεταξύ τους και με τον εαυτό τους. Ακόμη, η ίδια η τοποθεσία του χώρου σε συνδυασμό με την καλλιτεχνική του ταυτότητα δημιουργούν υπόνοιες “τροπικότητας”, καθώς η βιτρίνα του Current Room λειτουργεί σαν έκπληξη για τους περαστικούς της περιοχής.

Ομιλία
26.05.16

Το σενάριο στα Κόμικς.
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΝΝΕΛΗΣ

Συζήτηση με τον Δημήτρη Βανέλλη για το σενάριο στα Κόμικς.

Έκθεση
16.05.16 - 25.05.16

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΛΛΟ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΕΔΑΚΗ

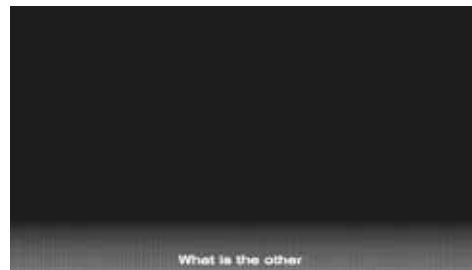
Η έκθεση Τι είναι το άλλο, είναι το αποτέλεσμα της συνεργασίας οκτώ καλλιτεχνών που βρέθηκαν στην Αθήνα και εργάστηκαν μαζί για δέκα ημέρες στο πλαίσιο ενός κυπριακού δι-κοινοτικού εγχειρήματος. Η έκθεση διαρθρώθηκε in situ μέσα από ένα workshop με την θεατρική ομάδα Blitz, με τη συμμετοχή φοιτητών της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών και τη συμβολή της Κύπριας ηθοποιού Oya Akin. Η αφηγηματική και επιτελεστική εργασία που πραγματοποίησαν οι καλλιτέχνες και η επιμελήτρια μαζί τους, δομήθηκε σύμφωνα με τους όρους και τις πρακτικές του devised theatre. Η σκηνική παρουσία, ο ρυθμός, η διαπραγμάτευση του χώρου, η αφηγηματικότητα, είναι στοιχεία που διερευνήθηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της κοινής εργασίας, επιδρώντας τελικά στη διευθέτηση της έκθεσης.

Η έννοια της διαφοράς και η κατασκευή του νοήματος μέσα από τις αλληπάλληλες διαδοχές της διάκρισης, τελούν ως θεωρητικό πλαίσιο αναφοράς για την έκθεση και ορίζουν ένα οριακό τοπολογικό πεδίο: έναν πτυχωμένο χώρο διάσπικτο από υλικά και προθέσεις. Το αντικείμενο της δραματουργίας λειτουργεί εδώ ως καταστατική πράξη που συρράπτει την αφήγηση και ενορχηστρώνει το χωροχρονικό πρωτόκολλο των υλικών και των νοημάτων, θέτοντας τις παραμέτρους για την ανάδυση της σκηνης της έκθεσης.

Συμμετέχοντες

Ada Avetist, Elif Erkan, Λητώ Κάπτου, Fatma Nur Özoğul,
Πέτρος Μώρης, Ευτύχιος Σαββίδης, Marianne Spurr, Sila
Tufekcioglu

Επιμέλεια: Ευαγγελία Λεδάκη

Πρόγραμμα: Confrontation through art

Με την υποστήριξη του Γραφείου Διασύνδεσης της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών

Διοργανωτές: Σύνδεσμος Ευρωπαϊκής Μεσογειακής Τέχνης (EMAA) & Θεατρική Ομάδα Rooftop Theatre Group

Συντονισμός Προγράμματος: Özgül Ezgin & Αργυρώ Τουμάζου.

Συντονισμός-παραγωγή (Αθήνα): Άγγελος Αγγελή

Workshop

07.05.16 - 14.05.16

BLITZ THEATER GROUP WORKSHOP

BLITZ THEATER GROUP (ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΛΑΗΣ)

Στο πλαίσιο του project Τι είναι το άλλο πραγματοποιήθηκε ένα εξαήμερο workshop με τη θεατρική ομάδα Blitz.

Αποτέλεσμα της συνεργασίας οκτώ καλλιτεχνών που βρέθηκαν στην Αθήνα και εργάστηκαν μαζί για δέκα ημέρες, το project διαρθρώθηκε in situ μέσα από την κοινή εργασία που πραγματοποίησαν ο Γιώργος Βαλαής της θεατρικής ομάδας Blitz, η επιμελήτρια, Ευαγγελία Λεδάκη, οι προσκεκλημένοι καλλιτέχνες, Ada Avetist, Elif Erkan, Λητώ Κάττου, Fatma Nur Özoğul, Πέτρος Μώρης, Ευτύχιος Σαββίδης, Marianne Spurr, Sila Tufekcioglu, η Oya Akin και οι φοιτητές της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, Βασιλεία Δερελή, Φαίδωνας Γιαλής, Νεκτάριος Παππάς, Άννα Στρούλια.

Οι αφηγηματικές και επιτελεστικές εργασίες που διενεργήθηκαν σε αυτό το χρονικό διάστημα εν τέλει αφομοιώθηκαν σε μια έκθεση που έμεινε ανοιχτή για λίγες ημέρες. Το μικρό διάστημα λειτουργίας της έκθεσης αποτέλεσε σημαντικό μέρος της λειτουργίας του project, το οποίο συνίσταται στη χωροχρονική επιτελεστική συνθήκη που συναρθρώνει ανθρώπινες προθέσεις, ύλες, ίχνη και υπολείμματα. Αυτή η συσσώρευση έγινε δυνατή μέσα από μια διαδικασία που διαμορφώθηκε σύμφωνα με τους όρους και τις τεχνικές του devised theatre.

Η έννοια της διαφοράς, η ετεροποίηση (othering) και η κατασκευή του νοήματος μέσα από τις αλληπάλληλες διαδοχές της διάκρισης, λειτούργησαν ως θεωρητικό πλαίσιο αναφοράς και όρισαν ένα οριακό τοπολογικό πεδίο: έναν πτυχωμένο χώρο που οργανώθηκε διακριτικά από το αντικείμενο της δραματουργίας. Η δραματουργία υπήρξε εδώ η καταστατική πράξη που σύρραψε την αφήγηση και ενορχήστρωσε το πρωτόκολλο του χώρου και των νοημάτων, θέτοντας τις παραμέτρους για την ανάδυση της σκηνής της έκθεσης.

Κατά την διάρκεια του workshop εξερευνήθηκαν βασικές αρχές σκηνικής γραφής μέσα από τους όρους και τις πρακτικές του devised theatre. Η αντιμετώπιση του λόγου σαν σώμα, σαν μουσική παρτιτούρα και όχι σαν ψυχολογικό αποτέλεσμα, η προφορικότητα, η σκηνική παρουσία, η εξάσκηση στον ρυθμό, συνολικό και ατομικό, η διαπραγμάτευση με το κοινό,

η αφηγηματικότητα, είναι τα στοιχεία που διερευνήθηκαν κατά την διάρκεια του σεμιναρίου. Επίσης, η εκπαίδευση πάνω στην έννοια της δραματουργίας ως βασικό στοιχείο που δομεί μια ιστορία και αναδεικνύει όλες τις παραμέτρους για να συνθέσει κανείς μια θεατρική αφήγηση.

Έκθεση στο CURRENT ROOM

05.05.16 - 18.05.16

Cabinet de curiosité

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΠΕΤΡΑ

Ο προσωπικός χώρος του εργαστηρίου συγχέεται με το δημόσιο χώρο, με αποτέλεσμα η καλλιτεχνική διαδικασία να γίνεται αντικείμενο θέασης. Θεατής και καλλιτέχνης εμπλέκονται σε ένα αμφίδρομο ηδονοβλεπτικό παιχνίδι, το οποίο ενισχύεται από τα ρομαντικά πρότυπα του atelier και του καλλιτεχνικού υποκειμένου.

Επιπλέον, η σειρά των πορτραίτων στο τοίχο καθώς και τα διάφορα προσχέδια, υλικά, σημειώσεις παραπέμπουν στη διαδικασία της άσκησης και της ακαδημαϊκής εκπαίδευσης. Η έκθεση ασκήσεων υπογραμμίζει τη διάκριση μεταξύ φοιτητή και καλλιτέχνη, θέτοντας ερωτήματα για τη θέση του πρώτου στη σύγχρονη εικαστική σκηνή.

Ομιλία

11.04.16

Το έδαφος “ως πρωταρχική ύλη”, μια νεοΠοιητική της γνωσιακής επιτέλεσης

RADICAL READING ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΩΡΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

Τη Δευτέρα 11 Απριλίου στις 20:00, θα πραγματοποιηθεί στο Circuits and Currents ένας επιτελεστικά διαρθρωμένος διάλογος, ανάμεσα στον ομότιμο καθηγητή αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Φίλιππο Ωραιόπουλο, και τους επιμελητές του Radical Reading, Ευαγγελία Λεδάκη και Πέτρο Μώρη.

Το Radical Reading και ο Φίλιππος Ωραιόπουλος θα συζητήσουν για τη συνεργασία τους στο πλαίσιο της δημιουργίας ενός εκδοτικού project και θα κοινοποιήσουν το πρωτογενές υλικό και τις θεωρητικές αναφορές που συγκροτούν τον πυρήνα της έκδοσης. Ύστερα από την ανάγνωση του κειμένου Το έδαφος ως πρωταρχική ύλη, το δίωρο συμβάν θα ολοκληρωθεί με μια εννορηστωμένη συζήτηση στρογγυλής τραπέζης σχετικά με το έδαφος και την έννοια της νεοΠοιητικής.

Το RR [RADICAL READING] είναι ένα επιμελητικό εγχείρημα με έδρα την Αθήνα που ασχολείται με την σύγχρονη καλλιτεχνική πρακτική: την παρουσίαση και εννοιολογική πλαισίωση ατομικών εκθέσεων, καθώς και τη θεωρητική και λογοτεχνική σύνθεση των ετερογενών στοιχείων που

διατρέχουν και ανασυντάσσουν το αισθητό και επιτελεστικό πεδίο. Συστάθηκε το 2014 από τους Ευαγγελία Λεδάκη και Πέτρο Μώρη

Performance, Workshop
07.04.16 - 09.04.16

Όταν ξύπνησα τα νύχια μου ήταν κομμένα
ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΓΓΕΛΟΥ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΟΥΚΑΣ, ΜΑΙΡΗ ΤΣΩΝΗ

Τρεις ημέρες στο Circuits & Currents Ένα επαναλαμβανόμενο και καθημερινά διαφορετικό αυτοσχέδιο δρώμενο. Ένα workshop βασισμένο στη δομή και την ιδέα του δρώμενου. Τα σώματα φέρουν τον λόγο. Τα σώματα φέρουν την κίνηση. Την μουσική. Είμαστε τα σώματα. Στο πλαίσιο αυτό θα διαβάσουμε, θα χορέψουμε, θα παίξουμε. Το δρώμενο πραγματώνεται μέσα σε ένα συνεχές πεδίο αυτοσχεδιασμών. Σα μαριονέτα η οποία συγκροτείται από ποίκιλα μέλη, και που ωστόσο αποτελεί μια ολότητα, κάθε μέλος υπακούει σε μια διαφορετική κλωστή, μα κάθε κλωστή καταλήγει στα χέρια του ίδιου μαριονετίστα. Η πρόθεση – αν υπάρχει – είναι να αφεθούμε σε συνειρμούς και ένστικτα, να παρασυρθούμε σε μια συμφωνία μέσα από ένα παιχνίδι αντιθέσεων ή και αντιφάσεων έκφρασης.

Προβολή
05.04.16
The Thin Blue Line
ERROL MORRIS

Η ιστορία του Ράνταλ Ντέιλ Ανταμς, ενός άντρα που καταδικάστηκε σε ισόβια φυλάκιση για ένα φόνο που δεν διέπραξε ποτέ, σε ένα ντοκιμαντέρ που ιστοπεδώνει κάθε αστυνομικό θρίλερ που έχετε δει ποτέ, προσπαθώντας να αναζητήσει την αλήθεια μέσα από έναν κυκεώνα παρεξηγήσεων και ανθρώπινων λαθών. Ένα χρόνο μετά την κυκλοφορία του ντοκιμαντέρ ο Ανταμς αποφυλακίστηκε, οφείλοντας την ελευθερία του στο πείσμα του Ερολ Μόρις να πάρει την υπόθεση στα χέρια του.

performance
25.03.16
The Naturalisation Challenge
ΑΘΗΝΑ ΒΕΛΟΥΔΟΥ, ΕΥΗ ΚΑΛΟΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τέσσερις μετανάστες διεκδικούν τον τίτλο του «Έλληνα Πολίτη» μέσα απο μια σειρά ερωτήσεων, όπως αυτές έχουν

οριστεί από τον Υπουργείο Εσωτερικών, με σκοπό την κτήση ιθαγένειας μέσω της διαδικασίας της πολιτογράφησης.

Προβολή

22.03.16

Σκηνοθετώντας την Κόλαση

ΧΡΙΣΤΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Ο Νίκος Νικολαΐδης συνήθιζε να υποστηρίζει, με τη στιβαρότητα ενός καλού σαρκαστή που γνώριζε την βαρύτητα των λόγων του, πως το κέρδος για τη διαφορετικότητά σου ισούται με το τίμημα που πληρώνεις γι' αυτήν. Το «Directing Hell» είναι ένα ταξίδι που σηματοδοτεί μία προσπάθεια εξερεύνησης του σκοτεινού, ιδιαίτερου κινηματογραφικού κόσμου του σπουδαίου αυτού σκηνοθέτη. Ταυτόχρονα, αποτελεί μία κατάδυση στις ταινίες και την προσωπικότητά του, όπως διαφαίνεται μέσα από την δουλειά του. Συνεργάτες, φίλοι, αρχειακό υλικό από γυρίσματα και από παλιότερες συνεντεύξεις του ίδιου συνθέτουν το πορτρέτο ενός σκηνοθέτη που ποτέ δεν θέλησε να κουνήσει το δάχτυλο με στόμφο ιεροκήρυκα, παρά μόνο έχτισε ένα φρούριο με υλικό τις ίδιες του τις εμμονές και επέλεξε να κατοικήσει εντός του μέχρι το τέλος. Ο θάνατός του, το 2007, μπορεί να σήμανε το τέλος μιας αξιοθαύμαστα ιδιοσυγκρασιακής κινηματογραφικής καριέρας, όχι όμως και το τέλος της γοητείας που αυτή μας ασκεί.

Ομιλία

19.03.16

Πόσο μ' αρέσει ν' ακούω τους ανθρώπους να ανεβαίνουν με το ασανσέρ και να μιλάνε ρουμάνικα

THE SOFT POWER LECTURES / ACTOPOLIS

Στα πλαίσια της σειράς The Soft Power Lectures, της Προσωρινής Ακαδημίας Τεχνών (ΠΑΤ), που διοργανώνονται ως μέρος του προγράμματος Ακτόπολις, του Ινστιτούτου Γκαίτε, οι Ana Dana Beros (Ζάγκρεμπ), Yelta Kom (Τουρκία), Mirjana Utnić (Βελιγράδι), Danijela Dugandzic Zivanovic (Σαράγιεβο) θα μιλήσουν στο Circuits and Currents.

Επιχειρώντας να δούμε την πρακτική και πραγματιστική όψη των αφηγήσεων περί κρίσης και δημιουργικών ανθεκτικών πόλεων, προσκαλούμε συνομιλητές από τις συναίτερες χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα Ακτόπολις, προκειμένου να μοιραστούμε ένα δίκτυο γνώσης σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης της εργαλειοποίησης του συμβολικού καλλιτεχνικού κεφαλαίου στην κανονικοποίηση των σύγχρονων πόλεων και επιβίωσης των εργαζόμενων στο καλλιτεχνικό πεδίο. Ο κάθε ομιλητής θα κάνει μια σύντομη παρουσίαση, εστιάζοντας σε τακτικές επαγγελματικής επιβίωσης και μηχανισμών προώθησης, δικτυώσεων και

συνέργειας.

Προβολή

08.03.16

Η Μαγεία μέσα στους Αιώνες

BENJAMIN CHRISTENSEN

Μια πραγματεία πάνω στη μαγεία, την τρέλα και τον δαιμονισμό, γυρισμένη υπό μορφή ελεύθερου δοκιμίου, όπου καταγγέλλεται ο σκοταδισμός του Μεσαίωνα και οι πρακτικές της Ιεράς Εξέτασης, ενώ στο τελευταίο μέρος γίνεται παραλληλισμός ανάμεσα στη δαιμονολογία και την υστερία υπό το φως της ψυχιατρικής επιστήμης.

Ομιλία

05.03.16 - 06.03.16

The Ister (Ο Ίστρος)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Διήμερο γεγονός γύρω από το ντοκυμανταίρ 'The Ister', 2004, από τους David Barison και Daniel Ross,

επιμέλεια: Γιάννης Παπαδόπουλος

Σάββατο 5 Μαρτίου 2016

19:00 ομιλίες από τους Βαγγέλη Μπισώρη (συγγραφέα, μεταφραστή) και Τάκη Κουμπή (αρχιτέκτονα, διδάσκοντα ΑΣΚΤ)

20:00 προβολή της ταινίας The Ister (μέρος 1ο)

Κυριακή 6 Μαρτίου 2016

18:00 ομιλίες από τους Blitz (θεατρική ομάδα) και Γιώργο Ζώη (σκηνοθέτη, Interruption)

19:00 προβολή της ταινίας The Ister (μέρος 2ο)

Το 'The Ister' είναι ένα ταξίδι 3.000 χιλιομέτρων στην καρδιά της Ευρώπης, από τις εκβολές του ποταμού Δούναβη στη Μαύρη Θάλασσα, ανάντη προς τις πηγές του στο γερμανικό Μέλανα Δρυμό. Είναι επίσης ο τίτλος της διάλεξης του Martin Heidegger, από το 1942, που αφορά το ομώνυμο ποίημα του Friedrich Hölderlin. Η ταινία διαθέτει εκτενείς συνεντεύξεις με τους Γάλλους φιλοσόφους Bernard Stiegler, Jean-Luc Nancy και Philippe Lacoue-Labarthe, καθώς και με τον σκηνοθέτη Hans-Jurgen Syberberg και άλλους. Αφορά επίσης μια σειρά από θέματα, συμπεριλαμβανομένων του χρόνου, της ποίησης, της τεχνολογίας, του οίκου, του πόλεμου, της πολιτικής, του μύθου, της ελληνικής πόλις, του Σοφοκλή, της μάχης του Vukovar το 1991.

Προβολή

01.03.16

Bombay Beach

ALMA HAR'EL

Το Bombay Beach είναι ένα ποιητικό ντοκιμαντέρ που αφηγείται την ιστορία τριών πρωταγωνιστών: του Μπέννου, ενός αγοριού με διπολική διαταραχή, του ΣιΤζεϋ, ενός μαύρου έφηβου με ιδιαίτερες ποδοσφαιρικές ικανότητες, και του Ρεντ, μιας φιγούρας ηλικιωμένης που δούλευε στις πετρελαιοπηγές και έζησε με ούισκι, τσιγάρα και πάθος για τη ζωή. Οι τρεις περσόνες συντάσσουν ένα τρίπτυχο του αμερικάνικου τρόπου ζωής, μέσα από αλληγορίες ενός παράλληλου ονειρικού σύμπαντος και από μουσικές των Beirut και του Bob Dylan.

Workshop

26.02.16

Ορεη collage

HEAD - GENÈVE ΚΑΙ ΑΣΚΤ

Συμμετέχοντες: Ευγενία Αντωνίου, Ασημίνα Αρχοντακη, Loïc Bastian, Christophe Bozet, Elias Carella, Julie Carvalho, Maïté Cheniere, Kyrill Constantinides Tank, Κοσμάς Δενδρινός, Fanny Desarzens, William Fernandes, Αγγελική Μαρία Γκαλερίδη, Cosme Gauvin, Claudio Loureiro Pinto, Χρήστος Καλόγηρος, Αθανάσιος Καρδούλας, Κλειτία Κοκαλάρη, Shiva Khosravi, Bekim Sebastien Krivaqa, Νεκτάριος Παππάς, Lucile Pochon, Alain Pop, Gaëtan Rohrbach, Alexander Venezia

Σε περιόδους μεγάλων αλλαγών των κοινωνιών και λαμβάνοντας υπόψη τη νέα κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική κατάσταση, το μέσο του κολάζ φαίνεται, από τη φύση της συναρμολόγησης μη συνεκτικών στοιχείων, να είναι ένα ισχυρό εργαλείο για να ερμηνευθεί η πραγματικότητα με καλλιτεχνικά μέσα.

Για μία εβδομάδα φοιτητές από την HEAD – Σχολή Τέχνης και Design της Γενεύης και την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών εργάστηκαν με θέμα την πολυεστιακότητα στη σύγχρονη Αθήνα, σε ένα ατομικό ή συνεργατικό έργο κολάζ που μπορεί να πάρει πολλές διαφορετικές μορφές και να εγείρει πολυάριθμα ζητήματα.

Ένα εργαστήριο από τους Νίκο Αρβανίτη, καλλιτέχνη και Katharina Hohmann, καλλιτέχνιδας και καθηγήτριας στην HEAD – Σχολή Τέχνης και Design της Γενεύης με την συνεισφορά των Γιάννη Συμεωνίδη, δημοσιογράφου, Ντόρας Οικονόμου, καλλιτέχνιδας και Γιώργου Κωνσταντινίδη aka Voltnoi Brege, καλλιτέχνη.

Έκθεση στο CURRENT ROOM

23.02.16 - 06.03.16

My Own Private Psycho

ΜΥΡΤΩ ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ

Το έργο “My Own Private Psycho” είναι ένα σύμφυρμα προϋπάρχοντος υλικού, που περιλαμβάνει τέσσερις σκηνές από την ταινία “Ψυχώ” του Alfred Hitchcock και το remake του 1998 του Gus Van Sant. Οι δύο ταινίες έχουν επεξεργαστεί μαζί και η κάθε μία εμφανίζεται σε κάθε δεύτερο καρέ. Το αποτέλεσμα που προκύπτει είναι ένα σχεδόν επιληπτικό βίντεο, το οποίο προκαλεί μία ψευδαισθητική υπέρθεση.

Ο βομβαρδισμός των εικόνων παραπέμπει σε διάφορους καλλιτέχνες της δεκαετίας του '90, που σχετίζονται με την τέχνη της οικειοποίησης, ενώ παράλληλα συνδέεται με το Youtube, βίντεο-αφιέρωμα και λίστες ταινιών, ως τρόπος επεξεργασίας των οπτικών πληροφοριών. Στο έργο του Douglas Gordon “24-Hour Psycho”, ο χρόνος της ταινίας έχει επιβραδυνθεί, ενώ στις εικόνες του Jimmy Campbell έχει συμπυκνωθεί. Αυτά είναι μερικά παραδείγματα καλλιτεχνών που έχουν ασχοληθεί με τη δουλειά του Hitchcock σαν κάτι βαθιά ριζωμένο στο συλλογικό ασυνείδητο.

Στο “My Own Private Psycho”, υπάρχουν δύο παράλληλοι χρόνοι. Η προσοχή εστιάζεται στο “αντίγραφο” του Gus Van Sant κι έτσι προκύπτει οικειοποίηση της οικειοποίησης. Το αντίγραφο του αντίγραφου προκαλεί μία σπασμωδική μουτζούρα. Σκοπός του έργου δεν είναι τόσο μια συγκριτική και αντιθετική προσέγγιση των δύο χρόνων, αλλά κυρίως η δημιουργία μιας νέας, φαντασματικής, ψευδοτριδιάστατης εικόνας.

Σχετικές αναφορές αποτελούν η επεξεργασία ταινιών του Martin Arnold και η θεωρία της Mulvey για τον “κτητικό θεατή”, που αντιμετωπίζουν τις ταινίες σαν ύλη. Η αντιγραφή και η επαναλαμβανόμενη επεξεργασία τους -επομένως η ιδιοποίηση του φιλμ με μία πιο υλιστική προσέγγιση- οδηγεί στην καλύτερη κατανόηση των εικόνων.

Το βίντεο συνοδεύεται από την εγκατάσταση ενός σωλήνα. Υπονοείται η έννοια του γραμμικού χρόνου, ενώ παράλληλα λειτουργεί σαν κάδρο, τονίζοντας τον εκθεσιακό χαρακτήρα του Current Room, δηλαδή τη βιτρίνα.

Προβολή

16.02.16

Νοσταλγώντας το Φως

PATRICIO GUZMAN

Έρημος Ατακάμα, το πιο άγονο μέρος του πλανήτη. Σε ένα από τα μεγαλύτερα αστεροσκοπεία της γης, οι επιστήμονες αναζητούν τα μυστικά του σύμπαντος. Λίγο παραδίπλα, μια ομάδα γυναικών ψάχνει για τα οστά των συγγενών τους που η χούντα του Πινοσέτ απήγαγε και εξαφάνισε.

Ο Γκουσμάντο 2010 υπογράφει τον τοκίμαντέρ «Νοσταλγώντας το Φως», την πιο ώριμη στιγμή της φιλομορφίας του, ένα υπαρκτικό δοκίμιο, στο οποίο αναμοχλεύει με ποιητική διάθεση, όλα όσα τον συγκινούν και τον παρακινούν ως άνθρωπο και ως δημιουργό. Αναμφισβήτητα, ένα πολιτικό σχόλιο για τα 'φαντάσματα' που κληρονόμησε στη Χιλή το καθεστώς Πινοσέτ, το Νοσταλγώντας το φως, ταξιδεύει στο χώρο – στην έρημο Ατακάμα – και το χρόνο, συνδέοντας τις αρχές της αστρονομίας και της αρχαιολογίας με κοινό παρονομαστή την ανθρώπινη ύπαρξη.

Προβολή
15.02.16

The Stars Down To Earth
MARGARET HAINES

Η μικρού μήκους ταινία The Stars Down To Earth αντλεί την θεματολογία από τα χολιγουντιανά θρίλερ μέχρι την Susan Miller και τα γράμματα του Chelsea Manning. Η ταινία παρουσιάζει μια μετεμψύχωση του Απόλλωνα και της Κασσάνδρας να περιπλανιούνται στις ετερόκλητες μεταξύ τους πόλεις του Inglewood και Hollywood μέσα στην κομητεία του Los Angeles. Η μοιρολατρία της Κασσάνδρας ενισχύεται από τις προβλέψεις αστρολόγων για πραγματικά γεγονότα μεταξύ 2015 και 2016. Ο τίτλος του έργου αναφέρεται σε ένα κείμενο του 1952/3 από τον φιλόσοφο Theodor Adorno, που κριτικάρει τον παραλογισμό της μαζικής κουλτούρας εξετάζοντας την μέσα από την στήλη αστρολογίας το Car roll Righter, του οποίου και οι μαθητές εμφανίζονται στην ταινία. Ο Henry Hopper ως Κασσάνδρα, η Afia Fields ως Απόλλωνας και η Πάολα Ρεβενιώτη ως Πυθία. (2016, 23 min)

Έκθεση στο CURRENT ROOM
09.02.16 - 21.02.16

Cievil Momo: The prelude
ΜΑΡΙΟΣ ΠΑΥΛΟΥ

εγκατάσταση χώρου, βίντεο σε επανάληψη (διάρκεια: 00:00:37), μικτή τεχνική, μεταβλητές διαστάσεις, 2016

Η εγκατάσταση "Cievil Momo: The prelude" αποτελείται κυρίως από ένα βίντεο που απεικονίζει μια διαδικτυακή προσωπικότητα εν ονόματι Ci-evil Momo. Το βίντεο αναφέρεται κυρίως σε ένα τελετουργικό στοιχείο σύνδεσης στο Ίντερνετ το οποίο πηγάζει από μία καθημερινή ανάγκη αποστροφής της πραγματικότητας. Υπάρχει μία δυνατή αναφορά στα κοινωνικά μέσα δικτύωσης και στο "Second Life", στην δημιουργία avatar και στο πώς υποκύπτουν στις ανθρωπολογικές αλλαγές της διαδικτυακής εποχής.

Μία ακόμη αναφορά είναι το “Στερεότυπο του Καρπουζιού” και ο υπαινιγμός του στο πώς ένα φρούτο έγινε για κάποιους ανθρώπους ένα σύμβολο ελευθερίας και για μία άλλη ομάδα ανθρώπων μία ταύτιση με τον ρατσισμό. Αυτή η πληροφορία είχε χρησιμοποιηθεί πολύ κατά την διάρκεια και μετά τον Ψυχρό πόλεμο και τώρα έγινε μία ανάμνηση με καμία απολύτως επίδραση στο πώς αντιλαμβανόμαστε τα καρπούζια σήμερα. Επομένως στην εγκατάσταση “Civil Momo: The prelude” το στερεότυπο χρησιμοποιείται σαν μια πληροφορία που μπορεί να έχει ξεχαστεί αλλά καθιερώνει ένα νέο προσδιορισμό μέσα από το πλαίσιο της διαδικτυακής κουλτούρας στα μάτια του καλλιτέχνη.

Με την χρήση kitsch αντικειμένων τονίζεται η ψευδεπίγραφη, ιλουζιονιστική και ιριδίζον εκδοχή των κοινωνικών σχέσεων που δημιουργούνται μέσα από ψηφιακά κοινωνικά δίκτυα. Αυτά τα αντικείμενα αγγίζουν μια σημαντική αντιπαράθεση μεταξύ πραγματικότητας και ψευδαίσθησης. Είναι πύλες που εμφανίζονται σαν αναμνήσεις ψεύτικων αντιγραφών που υπάρχουν στον πραγματικό κόσμο, έχοντας περάσει από ένα φίλτρο ψηφιακού προσδιορισμού.

Έκθεση στο CURRENT ROOM
26.01.16 - 07.02.16

Γύμνια

ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ, ΕΥΗ ΚΑΛΟΓΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Video installation. 14' 53"

Στο έργο της Εύης Καλογηροπούλου και της Έλενας Παπαστεργίου με τίτλο ‘GYMΝΙΑ’, παρουσιάζονται στολές κρεμασμένες από κρεμάστρες, με την μορφή ανθρώπινου δέρματος και σε διάφορες αποχρώσεις του. Οι στολές αποτελούν την αθλητική ενδυμασία των δύο ομάδων handball που υπάρχουν στο βίντεο.

Κεντρικό χαρακτηριστικό της προβολής του επαγγελματικού αθλητισμού από τα Μ.Μ.Ε. είναι η αντικειμενοποίηση του σώματος, είτε του αρσενικού είτε του θηλυκού. Οι αθλητές είναι μηχανές παραγωγής ρεκόρ και ωραία κορμιά. Πολλές φορές, ακόμη και ο τρόπος ένδυσης έχει σκοπό να δημιουργήσει μια εικόνα που θα μπορέσει να προσελκύσει το κοινό, ειδικά στον γυναικείο αθλητισμό, όπου ο τρόπος παρουσίασης των αθλητών αγγίζει τα όρια του σεξισμού.

Στο έργο GYMΝΙΑ οι αθλητές είναι ντυμένοι με ολόσωμες φόρμες κρύβοντας όλο το σώμα, προβάλλοντας όμως συγχρόνως αυτό που θέλει να δει ο θεατής: το “κορμί ενός αθλητή την ώρα του αγώνα.

Έκθεση
23.01.16

Παραποιώσεις INSTEAD

Παρουσίαση Πεπραγμένων τριών στούντιο εικαστικών που έγιναν στα πλαίσια του Μεταπτυχιακού προγράμματος INSTEAD_παραποιώσεις του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Τα εργαστήρια εστιάζουν το ενδιαφέρον τους στην περιοχή του Πειραιά και στην οδό Πειραιώς. Το πρώτο εργαστήριο διενεργήθηκε υπό την καθοδήγηση του Βαγγέλη Βλάχου και με την συμμετοχή της Δέσποινας Ζευκλή, το δεύτερο υπό την καθοδήγηση της Μαρίας Παπαδημητρίου και του Γιώργου Τζιρτζιλάκη και το τρίτο από την Ana Dana Beros τον Πέτρο Μώρη και τον Mauro Sirotnjak. Στην παρουσίαση θα προκληθεί μια ανοικτή συζήτηση για τις πολιτικές στρατηγικές της τέχνης στη σημερινή συνθήκη.

Ομιλία
08.01.16

Hilde goes Asgar

HILDE DE BRUIJN, ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΛΩΝΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΣΙΔΩΡΟΥ

Ημερίδα διαλέξεων και συζήτησης στο πλαίσιο του HILDE GOES ASGER, μια επιμελητική έρευνα στον στοχασμό και στα γραπτά του πειραματικού καλλιτέχνη Asger Jorn (1914-1973).

1. Asger Jorn, Τριλεκτική, εισαγωγή στον στοχασμό και στα γραπτά του Δανού πειραματικού καλλιτέχνη Jorn, Hilde de Bruijn.
2. Alfred Jarry και Asger Jorn. Η επικοινωνία επιρροή ως κοινωνική "παρέκκλιση", Κωστής Βελώνης
3. Τι μου [ξε]μαθε ο Asger Jorn: Ένα κείμενο θέσεων σχετικά με τις κινήσεις και τους τρόπους του καλλιτεχνικού υποκειμένου στον συμμετροποιημένο κόσμο της οικονομίας. Γιάννης Ισιδώρου

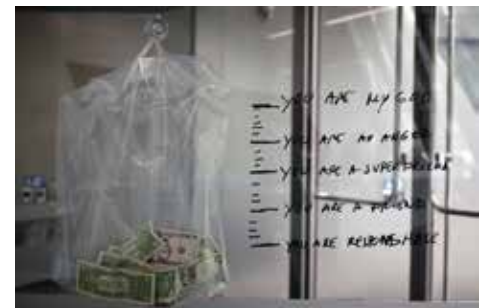

Ομιλία
19.12.15

In and out of the spheres of art AHMET ÖGÜT

Ο Ahmet Ögüt θα μιλήσει πάνω σε μια επιλογή από τα πρώιμα του έργα μέχρι και σήμερα, όπου κάποια έχουν κλαπεί, λογοκριθεί, επιτεθεί ή κατασχεθεί. Το έργο του Ahmet Ögüt μπορεί να βρεθεί στο δρόμο, στην σκηνή, σε αίθουσες διαλέξεων, σε μουσεία ή μέσα σε ταινίες.

Δουλεύοντας με διάφορα μέσα, ο Κούρδος καλλιτέχνης μεταμορφώνει διάφορες ιστορίες ή κοινές αφηγήσεις με μια ελαφρότητα της αφής, συχνά χρησιμοποιώντας χιούμορ.

Παρομοίως, η εμπλοκή του σε μακροχρόνια project και η αφοσίωση του σε συνεργατικές διαδικασίες δουλειάς, συχνά πέρα από την σφαίρα της τέχνης, δείχνουν μια επίγνωση της δυνατότητας της τέχνης να διαπερνά και να επηρεάζει διάφορες θεσμικές, κοινωνικές και πολιτικές δομές.

Workshop

14.12.15 - 15.12.15

Gravity Zero SPECULATIONS ON OUTER SPACE

BENOIT DURANDIN

Ο στόχος του workshop είναι να αναπτυχθεί μια εγκατάσταση λειτουργική σε κατάσταση μηδενικής βαρύτητας πριν σταλθεί σε τροχιά γύρω από την γη, για να ελεγχθεί in situ.

Τα project δορυφόρων έγιναν διάσημα τα τελευταία 5 χρόνια χάρις στις χαμηλές τιμές των kit εξοπλισμού. Τα project που έχουν δημιουργηθεί μέχρι σήμερα, με εξαίρεση ελάχιστα από αυτά, είχαν ωφελιμιστικό χαρακτήρα. Στον απόηχο του ψυχρού πολέμου και του νεο-αποικιακού πνεύματος το διάστημα θεωρείται το “νέο σύνορο”

Οι ρίζες αυτού του workshop βρίσκονται στα έργα και τα γραπτά των Kasimir Malevich, Paul Klebnikhov, Rene Daumal, Yve Klein, Pataphysics, και πιο κοντά σε εμάς, στο Meillasoux και στους AAA (Astronauts Autonomous Association), οι οποίοι στα τέλη του '90 επανέφεραν την ιδέα της εξερεύνησης των πάντων και την οργάνωση για φυγή στο διάστημα, ως το πιο σχετικό είδος δράσης για τον επαναπροσδιορισμό της ζωής σε όλους τους τομείς. Οι AAA ήταν ενάντια στην αναπαραγωγή των τρόπων ζωής που υπάρχουν στην γη, στο διάστημα. Ως εκ τούτου, ανάγκη για αυτό το project είναι να μην υπάρχει ωφελιμιστική πρόθεση, όπως είναι για παράδειγμα η παροχή ελεύθερων συνδέσεων.

Θα πρέπει να πειραματιστούμε για να δουλέψουμε με το Zero-g state. Πρέπει να τεθεί η διάσταση κατά την οποία τα πάντα πρέπει να (επαν-)εφευρεθούν και να υπάρξουν νέες συνθήκες. Η πρόταση μου για αυτό το workshop είναι να φτιάξω ένα “τυφλό” project, όπως το σώμα ενός εντόμου. Αυτό σημαίνει ότι οι περισσότεροι αισθητήρες θα στραφούν στο εσωτερικό του σκάφους αντί για το γύρω περιβάλλον ώστε να συλλέξουν τα δεδομένα. Οι μόνες συσκευές που θα στραφούν προς τα έξω, θα είναι εκείνες που θα μας επιτρέπουν να επικοινωνούμε με τον δορυφόρο και να μεταφέρουμε τα δεδομένα που θα συλλέγουμε κατά την διάρκεια ζωής του. Είναι δηλαδή ένα μικρό δείγμα/πρότυπο των “κούφιων” πλανητών, που θα φιλοξενήσουν κάποια στιγμή ανθρώπινες κοινότητες στο διάστημα.

Η διάρκεια ζωής ενός αυτοσχέδιου δορυφόρου ποικίλει, ο μέσος όρος είναι από 6 εβδομάδες έως 3 μήνες. Η τροχιά σιγά σιγά φθίνει και ο δορυφόρος διασπάται στην μεσόσφαιρα με αποτέλεσμα να μην προκαλεί ρύπανση. Το project μπορεί να αποτύχει εξαιτίας της πειραματικής του φύσης και του αριθμού

προκλήσεων που εμπεριέχει το εγχείρημα (χρηματοδότηση, εκτόξευση κτλ.). Η ανάληψη αυτού του ρίσκου είναι μέρος του project

-----
Προβολή
26.11.15

Στο Λύκο

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΥΤΣΟΣΠΥΡΟΥ ΚΑΙ ARAN HUGHES

Σ' ένα απομακρυσμένο χωριό στα βουνά της Ναυπακτίας στη δυτική Ελλάδα, η ταινία παρακολουθεί τη ζωή δυο βοσκών και τη μάχη τους για επιβίωση κατά τη διάρκεια τεσσάρων ημερών αδιάκοπης βροχής και αέρα. Για το χωριό, το τώρα πια ξεχασμένο και σχεδόν εγκαταλειμμένο, οι μέρες ευφορίας αποτελούν πλέον παρελθόν. Ο Πάχνης, ο ηλικιωμένος ασπρομάλλης βοσκός που είχε προβλέψει τα προβλήματα που ο τόπος του θα αντιμετώπιζε, έχει βυθιστεί σε απόγνωση. Ο Γιώργος, αδυνατώντας να πουλήσει τις κασίκες του και με τα χρέη να τον πνίγουν, πίνει για να ξεχάσει. Συνδυάζοντας ντοκιμαντέρ και μυθοπλασία μ' ένα καστ ντόπιων, το Στο λύκο αποτελεί τόσο μια καταγραφή της πραγματικότητας όσο και μια συνταρακτική αλληγορία για τη σύγχρονη Ελλάδα.

Workshop, Ομιλίες
20.11.15 - 21.11.15

Robin Hood

ΔΙΗΜΕΡΟ ΜΕ ΘΕΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ

Συντονισμός: Ηλίας Μαρμαράς, Άννα Λάσκαρη

Παρασκευή 20/11/15 στις 13:00-19:00

Ημερίδα για τις Τεχνολογίες του Χρήματος και την Πολιτική Οικονομία των Κοινών.

ΣΤΟΧΟΙ:

1. Πώς δουλεύουν οι Τεχνολογίες του Χρήματος και ποιες είναι οι πολιτικές συνέπειες τους. Πώς γίνεται η συσσώρευση του κεφαλαίου στην οικονομία χρησιμοποιώντας τα κοινά – τη συλλογική μας ικανότητα να πληρώνουμε φόρους, τη λιτότητα και την υπερχρέωση – ως παράπλευρη απώλεια;
2. Προσέγγιση της οικονομίας σαν ένα τόπο δημιουργίας, σαν μια τεχνολογία που θα μας επιτρέψει να κάνουμε πράγματα, να δημιουργήσουμε και να δράσουμε από κοινού.

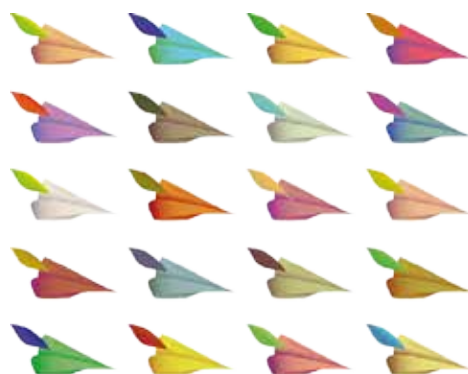
Ομιλητές: Andrea Fumagal-
li, Carlo Vercellone και Robert Meister.

Συντονισμός: Tiziana Terranova και Akseli Virtanen.

Σάββατο 21/11/2015 στις 13:00-18:00

Η Οικονομία ως χώρος δημιουργίας: PEERHOOD

Εργαστήριο και προτυποποίηση

Robin Hood

Minor Asset Management Cooperative

Το δοκιμαστικό εργαστήριο προτυποποίησης του PeerHood είναι μια αναλογική προσομοίωση και επίδειξη του πώς η δεύτερη γενιά της P2P οικονομικής πλατφόρμας στα χέρια δημιουργικών χρηστών, ομάδων, δικτύων, συλλογικοτήτων και κοινωνιών μπορεί να λειτουργήσει δημιουργικά. Πώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί δημιουργικά για τη χρηματοδότηση πραγμάτων που οι άνθρωποι θέλουν να κάνουν και πως μπορεί με τις ικανότητές κάποιου, τις γνώσεις και δίκτυα να ανοίξει νέες προοπτικές ώστε να δημιουργηθεί συλλογικά κάτι το οποίο στις παρούσες συνθήκες είναι αδύνατον.
Συντονισμός: Tere Vaden και Pekko Koskinen

Workshop

25.09.15 - 27.09.15

Κατασκευάζοντας καταστάσεις: μια ερευνητική προσέγγιση

ΒΑΝΕΣΣΑ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Το τριήμερο workshop απευθύνεται κατά κύριο λόγο σε μεταπτυχιακούς/ διδακτορικούς φοιτητές, αλλά και σε όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας της ΑΣΚΤ που ενδιαφέρονται να διερευνήσουν την έννοια της «κατασκευής καταστάσεων» σε πρακτικό και θεωρητικό επίπεδο σε σχέση με το προσωπικό τους ερευνητικό πεδίο.

Στόχος του workshop είναι να δημιουργηθεί μέσω της πρακτικής ενασχόλησης με την «κατασκευή καταστάσεων», μια συνθήκη πειραματισμού και θεωρητικού προβληματισμού γύρω από ζητήματα όπως η σχέση θεωρίας και πράξης, η σημασία, οι πολιτικές προεκτάσεις και τα όρια της καλλιτεχνικής δράσης. Την εν λόγω συνθήκη θα κληθούν να δημιουργήσουν οι ίδιοι οι συμμετέχοντες, μέσα από μια διαδικασία που θα βασίζεται στις μεθόδους της ίδιας τους της καλλιτεχνικής έρευνας.

Κατά τη διάρκεια της πρώτης ημέρας του workshop, αφού τα μέλη της ομάδας παρουσιάσουν την προσωπική τους καλλιτεχνική έρευνα και εργασία, η συζήτηση θα επικεντρωθεί στις θεωρητικές καταβολές της έννοιας της «κατασκευής καταστάσεων» όπως αυτή ορίστηκε από την Καταστασιακή Διεθνή, με σκοπό να διαφανούν οι πιθανές κατευθύνσεις πειραματισμού και έρευνας της ομάδας σε ατομικό ή συλλογικό επίπεδο.

Ομιλία

15.09.15

Πώς κάποιος μπορεί να συνεχίσει να κάνει τέχνη χωρίς να νοιώθει σαν απατεώνας

OLAV WESTPHALEN

Ο Olav Westphalen, καλλιτέχνης και καθηγητής στο Royal In-

stitute of Arts της Στοκχόλμης, θα μιλήσει για τις συνθήκες και τις αντιφάσεις της συμμετοχής στα κινήματα του avant-garde, στηριζόμενος στα πιο πρόσφατα επισόδια της Ιστορίας της Τέχνης καθώς και τις εμπειρίες απο την καλλιτεχνική πρακτική του.

Προβολή, Ομιλία

07.07.15

Camrade ,what is your visual bond today?

TZENH MARKETOY

Σε αυτόν τον, με ψηφιακό γνώμονα, κόσμο είμαστε περικυκλωμένοι από τις εικόνες και τα συντρίμια των οπτικοακουστικών παραγωγών, τα οποία μελιγγιώδη ταχύτητα αναδιαρθρώνονται, μεταβάλλονται και διασκορπίζονται και στη συνέχεια ξανά επιταχύνονται στο άπειρο, συντρίβονται και καταρρέουν. Σε αυτό το δρώμενο η Τζένη Μαρκέτου θα συζητήσει το πρόσφατο βίντεο έργο της THE CHOIR και το ερευνητικό εικαστικό πρότζεκτ της DIGITAL TRASH που ασχολείται με τις πολιτικές της εκπροσώπησης, την δυναμική του «καταιγισμού» , την εναλλακτική οικονομία των εικόνων, τα μονοπάτια κυκλοφορίας τους στον σύγχρονο κόσμο (της τέχνης), τα κινηματογραφικά δοκίμια και τα όρια της εκπαίδευσης (και στην τέχνη), καθώς και την επίδραση που αυτά έχουν στην πολιτική της αλήθειας και στις στρατηγικές των ντοκιμαντέρ που αφηγούνται την ιστορία και την αναισθησία του πραγματικού στον πολιτισμό μας. Η συζήτηση θα συνοδεύεται από προβολές βίντεο και θα ολοκληρωθεί με μια ανοικτή συζήτηση.

Ομιλία

30.06.15

Cinematic Incubation: Ο Μαρκόπουλος και ο θεατής του «Τεμένου»

REBEKAH RUTKOFF

Είναι πολύ γνωστό, στις ιστορίες των Αμερικάνικων avant-garde ταινιών, πως ο Γκρέγκορι Μαρκόπουλος εγκατέλειψε τις ΗΠΑ το 1968 και αυτοεξορίστηκε στην Ευρώπη. Ο σκηνοθέτης, μια κεντρική φιγούρα στο κίνημα του Νέο αμερικάνικου σινεμά, αηδιασμένος απο την κουλτούρα και τον τρόπο της διανομής ταινιών και των παρουσιάσεων τους, ήθελε να αφοσιωθεί στη «θεία» δυναμική που έχει ο κινηματογράφος. Στον απόηχο της αναχώρησης του Μαρκόπουλου, παρουσιάστηκε το ογδόντα ωρών φίλμ Ενιαίος, μια ταινία βωβού κινηματογράφου σχεδιασμένη για να προβληθεί αποκλειστικά σε μια περιοχή κοντά στο χωριό των προγόνων του, στην Αρκαδία, σε μια εκδήλωση που ονομάστηκε το Τέμενος. Διαμορφωμένο από μια αρχαία μορφή θεραπείας, ή επώαση, στην οποία

άρρωστοι προσκυνητές κοιμόντουσαν στο ναού του Θεού της Ίασης. Ασκληπιό, με την ελπίδα ενός θεραπευτικού ονείρου, ο Ένιαίος σχεδιάστηκε έτσι ώστε να έχει θεραπευτική επίδραση για την όραση και την ψυχή. Στην παρουσίαση αυτή θα συζητηθεί η διυποκειμενική ισχύ και δυναμική μεταξύ του Τεμένους και του θεατή και μεταξύ του καλλιτέχνη / έργου τέχνης. Ο θεατής καλείται να “αφεθεί” και να υποβληθεί στις προκλήσεις μιας ταινία της οποίας οι εικόνες είναι συχνά πολύ σύντομες για να είναι ευανάγνωστες. Αλλά θα πρέπει επίσης να προχωρήσουμε πέρα από το παχύ εξωτερικό φλοιό των θεωριών του Μαρκόπουλου περί θεότητας και θεραπείας αν είναι να ανακαλύψουν τις πραγματικά θεραπευτικές δυνατότητες τους – είτε να διαπιστώσουν ότι η δυναμική αυτή είναι απύσχα.

Έκθεση

25.06.15 - 11.07.15

Αόρατες κυβερνήσεις: η «Γνώση» ως κατάσταση εαυτού.

Επιμέλεια έκθεσης/εργαστηρίου:

Κωστής Σταφυλάκης (Θεωρητικός τέχνης και Εικαστικός, Εντεταλμένος διδασκαλίας στο ΜοΚΕ της ΑΣΚΤ και Εντεταλμένος Λέκτορας στο Πανεπιστήμιο Πατρών).

Συμμετοχές:

Μαριλένα Αλιγιζάκη, Θανάσης Αναγνωστόπουλος, Αλεξάνδρα Αναγνωστοπούλου/Σοφία Γρηγοριάδου, Δήμητρα Ζερβού/Μαριλία Κολυμπίρη/Μαρία Λουΐζου/Κυριάκος Μητρόπουλος, Αντώνης Καλαμαράς-Πράπας/Θεόδωρος Κωβαίος, Βίκτωρ Μελίστας, Μεταθεοδοσία, Αιμιλία Μωραΐτη/The Heavenly Hens, Έκτωρ Ντουράκος, Γιώργος Νίκας, Campus Novel, Σέργιος Παππάς, Άντα Πετρανάκη, Πάνος Σκλαβενίτης, Μάϊρα Στέφου, Μάγια-Γαλάτεια Ταπεινού, Αλέξης Φιδετζής, ΦΥΤΑ.

Η έκθεση αποτελεί παρουσίαση των πρότζεκτ που παρήχθησαν στα πλαίσια του εργαστηρίου «Παλιές και σύγχρονες μορφές της Γνώσης και του Γνωστικισμού». Το εργαστήριο υλοποιήθηκε στο πλαίσιο της λειτουργίας της Μονάδας Καινοτομίας και Επιχειρηματικότητας (ΜοΚΕ) της ΑΣΚΤ με τη συμμετοχή φοιτητών, αποφοίτων και μεταπτυχιακών φοιτητών. Στο εργαστήριο αυτό μελετήθηκαν ιστορικές και σύγχρονες μορφές μιας συγκεκριμένης αποκαλυψιακής στάσης απέναντι στη κοινωνική πραγματικότητα που τείνει να κατανοεί τον κόσμο ως δημιούργημα ριζικά κακών δυνάμεων – ως «σύστημα» αόρατων τάξεων διακυβέρνησης. Η προσέγγιση του φαινομένου έλαβε χώρα μέσα από παρουσιάσεις, μελέτες κειμένων και βιβλιογραφίας, εκτενείς συζητήσεις πάνω σε παραδείγματα. Μελετήθηκαν φιλοσοφικά, θρησκευτικά και κοινωνικά παραδείγματα από διαφορετικές περιόδους της ιστορίας. Η εμφάνιση του ρεύματος του αρχαίου Γνωστικισμού, κατά τους πρώτους αιώνες του

Χριστιανισμού, αποτέλεσε σημαντικό σημείο αναφοράς καθώς τότε αναδύεται η ιδέα πως ο αρχαίος «κόσμος» είναι το δημιούργημα ενός κακού θεού και αποτελεί το δαιδαλώδες κελί του παγιδευμένου ανθρώπινου πνεύματος. Στο πλαίσιο της γνωστικής (gnostic) κοσμολογίας η «Γνώση» είναι η μυστική αλήθεια που αποκαλύπτει τη «μεγάλη απάτη», τη δομή του «συστήματος», την «ειμαρμένη». Εξίσου σημαντική ιστορική περίοδος μελέτης υπήρξε η επόμενη μέρα της Γαλλικής Επανάστασης και η έξαρση του «αντιμασονισμού» της αντεπαναστατικής σκέψης, η οποία έβλεπε την Επανάσταση σαν μια «σατανική» παρένθεση στη Μοναρχία. Εξετάστηκε η σχέση της δαιμονοποίησης του ελευθεροτεκτονισμού με την εμφάνιση του μοντέρνου αντισημιτισμού και τη διάδοση των βασικών του μύθων. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην ευρωπαϊκή αντισημιτική κληρονομιά που τροφοδότησε την χάλκευση των «Πρωτοκόλλων της Σιών» στη Ρωσία, στις αρχές του 20ου αιώνα, αλλά και στη διάδοση του κειμένου μέχρι τη σημερινή μέρα. Η συζήτηση εστίασε, επίσης, στις θεωρίες συνωμοσίας της σύγχρονης ελευθεριακής αμερικανικής δεξιάς και στη παρουσία της τελευταίας σε σύγχρονα κοινωνικά κινήματα. Το κίνημα Against the Fed, το Zeitgeist, η πίστη στα UFO και στους reptilians, οι θεωρίες για τη σκοτεινή λειτουργία του Παγκόσμιου Οργανισμού Φαρμάκων και άλλες σύγχρονες αφηγήσεις αποτέλεσαν αντικείμενο συζήτησης. Τι γίνεται όταν η συνωμοσιολογία χάσει τη γραφικότητά της και γίνει ηγεμονικός κοινωνικός λόγος /κοινή γνώμη; Οι εξηγήσεις καθίστανται πιο δύσκολες όταν κανείς σταματάει να κατανοεί τη συνωμοσιολογική στάση ως απλή έλλειψη ορθολογισμού και διακρίνει το ευρύ φάσμα των υπαρξιακών ερωτημάτων που αυτή θέτει. Τα πρότζεκτ που παρουσιάζονται στην έκθεση αγγίζουν διαφορετικές πτυχές της συνωμοσιολογικής βεντάλιας: Αστικοί μύθοι από τη δεκαετία του '80, σατανισμός, εναλλακτικά εθνικά αφηγήματα, ετερόδοξα συστήματα πίστης, σενάρια λύτρωσης, μυστήρια του αστικού χώρου, παραεπιστήμη, συνειρμική και εκλαϊκευτική ερμηνεία. Συμμετέχουν φοιτήτριες και φοιτητές της ΑΣΚΤ, απόφοιτοι και μεταπτυχιακοί και άλλοι εικαστικοί. Ορισμένες συμμετοχές έχουν επιτελεστικό χαρακτήρα και θα παρουσιαστούν στα εγκαίνια.

Οργανώνεται σε συνεργασία με την MoKE της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών.

Workshop

19.06.15 - 21.06.15

Καλλιτεχνική παραγωγή και οικονομία: Επινόησεις

Διοργάνωση: Twixtlab και Circuits and Currents.

Ομάδα διοργάνωσης/ συντονισμός: Ν.Αρβανίτης (εικαστικός), Α.Δάλλας (αρχιτέκτων), Κ.Θεοδώρου (αρχιτέκτων), Π.Πετσίνη (φωτογράφος/θεωρητικός της

φωτογραφίας), Ε.Ρίκου (ανθρωπολόγος/εικαστικός),
Π.Σκλαβενίτης (εικαστικός) , Η.Χαβιαρά (εικαστικός).

Προσκεκλημένοι ομιλητές: Α.Αγγελίδου (ανθρωπολόγος),
Ν.Σουλιώτης (κοινωνιολόγος), Κ.Σταφυλάκης (εικαστικός/
θεωρητικός τέχνης), Ε.Χαμαλίδη (ιστορικός τέχνης), κá.

Η οικονομία ως θεσμός τείνει να παρουσιάζεται ως προτεραιότητα σε διάφορα επίπεδα από τους κυρίαρχους λόγους, ενώ σήμερα η συζήτηση λαμβάνει χώρα διεθνώς στη βάση της ριζικής κρίσης ενός κυρίαρχου οικονομικού μοντέλου. Παράλληλα, η ενδεχομένως καθοριστική σχέση της οικονομίας ως βιοπολιτικής συνθήκης και της τέχνης ως διευρυμένου πεδίου πρακτικών –όχι απλώς η σχέση του έργου τέχνης με την αγορά- παραμένει αδιαφανής, λανθάνουσα ή αποσιωπημένη. Στο ασθενές και εύπλαστο τοπίο της σημερινής Ελλάδας αναδιατάσσονται οι ρόλοι κράτους, αγοράς και αναδυόμενων θεσμικών οντοτήτων. Ως εκ τούτου, καθίσταται εμφανέστερη η επίδραση των οικονομικών σχέσεων στην καλλιτεχνική παραγωγή και επείγουσα η ρητή και έμπρακτη διαχείριση αυτής της συνθήκης από τα ίδια τα εμπλεκόμενα υποκείμενα. Στο εργαστήριο στοχεύουμε να θέσουμε σε δοκιμασία κοινά νοούμενες καλλιτεχνικές πρακτικές σε συνδυασμό με θεωρητικές προοπτικές που αφορούν στο αντικείμενο και εδράζονται στην εμπειρία και τα αιτήματα των συμμετεχόντων, ώστε να διερευνήσουν οι ίδιοι ό,τι παράγουν ως αποτέλεσμα της εργασίας τους και τη μορφοποίηση, πρόσληψη, ανταλλαγή, διανομή, αξιολόγησή του στο πεδίο της οικονομίας. Πώς διαμορφώνονται «από τα κάτω» στρατηγικές των υποκειμένων, εναλλακτικές θεσμίσεις, τακτικές εναντίωσης, συγκρούσεις, παρεκβάσεις, υπερβάσεις, διαφορετικές τοποθετήσεις απέναντι στα κυρίαρχα παραδείγματα;

Performance

to . be . come . to . be

FRANCESCO KIAIS,ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Μέρος του ASFA BBQ

Μια συνεργατική περφόρμανς του Francesco Kiàis και της Χριστίνα Γεωργίου. Διάρκεια: περίπου μία (1) ώρα.

Το αρσενικό και το θηλυκό έχουν πάντα διεξαχθεί, ως σύμβολα, ως η δύναμη της ενότητας και του διαχωρισμού, ταυτόχρονα παρόντα σε κάθε πολιτισμό και κοσμογονία. Στους μύθους κάθε πολιτισμού, το αρσενικό και το θηλυκό είναι μια αντανάκλαση τόσο της παγκόσμιας αρμονίας, όσο και της καταστροφικής δύναμης των φυσικών στοιχείων, τα οποία συμβάλλουν στην καταστροφή αλλά και στην δημιουργία της ζωής . Αυτό αντικατοπτρίζει επίσης τη δημιουργική και καταστροφική δύναμη των ανθρώπων, που μέχρι πρόσφατα είχε πλήρως ταυτιστεί με φύση και την παραγωγική και

καταστροφική δύναμη της. Η αρμονία και η καταστροφή είναι οι δύο πλευρές που τονίζουν το όριο μεταξύ του αρσενικού και του θηλυκού και που αξιοποιούν την ποιότητα αυτών των δύο αντίθετων πραγματικοτήτων, πράγματα που και τα δύο είναι τόσο απαραίτητα για την καθολική ύπαρξη.

Η ποιότητα της ετερότητας των αρσενικών και θηλυκών, φαίνεται επίσης στη λεπτή ισορροπία ανάμεσα στην προσωπική αντίληψη και την κατάσταση της αντίληψης μαζί, μεταξύ της κατάστασης του να ζεις μια εγωκεντρική ζωή αλλά και της ζωής ως μιας κοινής εμπειρίας, σαν να είσαι μέρος των αναμνήσεων, των συναισθημάτων, των αισθήσεις των άλλων.

Workshop

10.06.15

Bluetooth Cinema

LEE CAMPBELL

Μέρος του ASFA BBQ.

Σε αυτό το workshop θα έχετε την ευκαιρία να συμμετέχετε στην διερεύνηση και την εμπλοκή στο ζωντανό κινηματογράφο, την περφόρμανς αλλά και την συμμετοχή του κοινού στο δημόσιο χώρο. Έχοντας ακούσει την ομιλία μου για τις πρακτικές στην τέχνη μου και την περφόρμανς, οι οποίες συνδυάζουν την συμμετοχή του κοινού και την δημιουργία εγγράφων/διαφορετικών ειδών καταγραφών, θα έχετε την ευκαιρία να δοκιμάσετε την δημιουργία των δικών σας εκπαιδευτικών ταινιών και την αποστολή τους στο κοινό, μέσω Bluetooth, στην Αθήνα. Το κοινό θα καταγράψει τον εαυτό του καθώς λαμβάνει τις οδηγίες από εσάς, κάτι το οποίο θα είναι αρκετά διασκεδαστικό, κωμικό και ελαφρώς χονδροειδές, αλλά και κάτι που θα είναι αρκετά σωματικό και που θα αποσταλεί στους άλλους μέσω bluetooth. Η εμπειρία στο χώρο του κινηματογράφου δεν είναι απαραίτητη. Θα δοκιμάσετε διάφορες τεχνικές επεξεργασίας χρησιμοποιώντας τα πλάνια που γυρίσατε με την κάμερα του κινητού σας, iPad κλπ. Έτσι ώστε να δημιουργήσετε μια σειρά από εκπαιδευτικές ταινίες. Τέλος, η δημιουργικότητα σας περιορίζεται μόνο από την πολυπλοκότητα της εγκατάστασης επεξεργασίας που διαθέτει η συσκευή σας.

Workshop

09.06.15

Fragile Archives

PHILIPP GUFLER

Πώς μπορεί κανείς να αποσταθεροποιήσει τις σταθερές

αναπαραστάσεις της Ιστορίας; Μεταφέροντας το παρελθόν προς το μέλλον αλλά και προς τα πίσω, κάθε μία από τις επιλεγμένες ταινίες εστιάζει σε διαφορετικούς τρόπους για τα χρονικά αρχεία, τα οποία πολιτικοποιούν και αναγνωρίζουν τη ρευστότητα και την αστάθεια των ταυτοτήτων και των χώρων. Σε αυτές τις παράξενες απεικονίσεις του χρόνου, οι οποίες είναι πιο εύθραυστες και γεμάτες χάρη από ό, τι είναι τα παραδοσιακά αρχεία και οι τρόποι αφήγησης, οι ελλείπουσες πληροφορίες είναι το κύριο περιεχόμενο αλλά και η εστίασή τους. Περιλαμβάνουν το προσωπικό στο πολιτικό, το μικροσκοπικό σε μία μεγαλύτερη κλίμακα δομών- την οικειότητα, τη σεξουαλικότητα, τα συναισθήματα, την οργή και το φόβο – για να ξεκινήσει μια προβολή που έρχεται σε αντίθεση με τις κυρίαρχες αφηγήσεις.

Σε αυτό το workshop θα μελετήσουμε κάποια αποσπάσματα από το βιβλίο *An Archive of Feelings* της Ann Cvetkovich, στο οποίο μιλάει για τα λεγόμενα «λαϊκά» αρχεία, τα οποία έχουν συλλέξει υλικό και έχουν έρθει για πρώτη φορά στη διάθεση του κοινού μέσα σε ιδιωτικά διαμερίσματα: “Η βαθιά συναισθηματική δύναμη ενός χρήσιμου αρχείου, ειδικά ενός αρχείου για της σεξουαλικότητα και την ζωή των ομοφυλόφιλων αντρών και γυναικών, το οποίο πρέπει να διατηρηθεί και να παράγει όχι μόνο γνώσεις, αλλά και συναισθήματα.” Δουλεύοντας με τη θεωρία αυτή, θέλουμε να δούμε υλικό από αρχεία queer, π.χ. Φόρουμ München Homosexualität München, ένα μη κερδοσκοπικό οργανισμό που συλλέγει από το 1999, υλικό από την γκέι και λεσβιακή κοινότητα, προκειμένου να αμφισβητήσει την κωδικοποίηση της ταυτότητας και την κατασκευή της ιστορίας.

Συζήτηση, Προβολές

Fragile Archives

PHILIPP GUFLER

Πώς μπορεί κανείς να αποσταθεροποιήσει τις σταθερές αναπαραστάσεις της Ιστορίας; Μεταφέροντας το παρελθόν προς το μέλλον αλλά και προς τα πίσω, κάθε μία από τις επιλεγμένες ταινίες εστιάζει σε διαφορετικούς τρόπους για τα χρονικά αρχεία, τα οποία πολιτικοποιούν και αναγνωρίζουν τη ρευστότητα και την αστάθεια των ταυτοτήτων και των χώρων. Σε αυτές τις παράξενες απεικονίσεις του χρόνου, οι οποίες είναι πιο εύθραυστες και γεμάτες χάρη από ό, τι είναι τα παραδοσιακά αρχεία και οι τρόποι αφήγησης, οι ελλείπουσες πληροφορίες είναι το κύριο περιεχόμενο αλλά και η εστίασή τους. Περιλαμβάνουν το προσωπικό στο πολιτικό, το μικροσκοπικό σε μία μεγαλύτερη κλίμακα δομών- την οικειότητα, τη σεξουαλικότητα, τα συναισθήματα, την οργή και το φόβο – για να ξεκινήσει μια προβολή που έρχεται σε αντίθεση με τις κυρίαρχες αφηγήσεις.

Προβολές: Aykan Safoğlu, Off-white Tuilips (Kirik Beyaz La-

leler), 2014

Catherine Saalfeld and Zoe Leonard, Keep Your Laws Off My Body, 1990

Philipp Gufler, Imaginary Masculinity, 2012

James Richards, Crush – Clean, 2015

Matthew Buckinghams (with Sharon Hayes), Amos Fortune Road, 1996

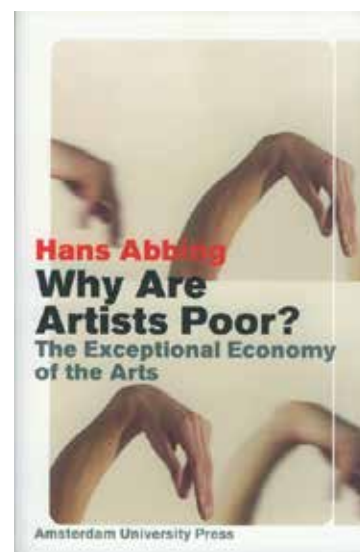
Ομιλία

Πολλοί καλλιτέχνες, λίγες απολαβές

HANS ABBING

Η ομιλία είναι μέρος του ASFA BBQ.

Ο μέσος καλλιτέχνης έχει χαμηλό εισόδημα, είναι ελάχιστα αναγνωριζόμενος και έχει μικρή επιρροή. Το πιο πιθανό είναι ότι μετά από τα πρώτα, λίγα, ενθουσιώδη χρόνια η ικανοποίησή του από την εργασία του θα αρχίσει να μειώνεται. Αυτό το φαινόμενο υπάρχει ήδη εδώ και πολλές δεκαετίες. Οι οικονομολόγοι δυσκολεύονται να εξηγήσουν το συγκεκριμένο φαινόμενο, ενώ θα περίμενε υπάρξει μείωση του αριθμού των νέων που θα επιδιώξουν να γίνουν καλλιτέχνες και αποχωρήσεις από το επάγγελμα, έχοντας ως συνέπεια ότι μετά από λίγο, ο αριθμός των καλλιτεχνών να μειωθεί, ενώ τα οφέλη να αυξηθούν ακολουθώντας αυτή τη μείωση στην καλλιτεχνική προσφορά. Αυτό δεν συμβαίνει και χρειάζονται κοινωνιολόγοι, οι οποίοι είναι καλύτερα εξοπλισμένοι για να εξηγήσουν την «προθυμία» των καλλιτεχνών να εργάζονται για χαμηλά εισοδήματα. Πρόκειται για μια τάση που δεν είναι θέμα επιλογής, μια τάση που είναι μέρος μιας επίμονης ηθικής της τέχνης, η οποία λειτουργεί σήμερα σε βάρος της πλειοψηφίας των καλλιτεχνών.

Ομιλία

07.06.15

Τέχνη Εναντία στην Οικονομία

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η ομιλία είναι μέρος του ASFA BBQ.

Η πρόσφατη χρηματοπιστωτική κρίση ενθάρρυνε τους καλλιτέχνες στις επιθέσεις τους ενάντια στον καπιταλισμό, προσφέροντας ένα εύκολο στόχο για εικαστικές παρεμβάσεις και αύξησε το ενδιαφέρον των καλλιτεχνών για την οικονομία. Στην παρουσίασή μου θα προσπαθήσω να απαντήσω σε δύο βασικές ερωτήσεις: Ποιός είναι ο χαρακτήρας της τέχνης που της επιτρέπει να προσφέρει μια διαφορετική, ίσως και καλύτερη, αφετηρία κριτικής της αγοράς από ό,τι για παράδειγμα η πολιτική ή η επιστήμη. Σε ποιο βαθμό η κριτική

των καλλιτεχνών ενάντια στην οικονομία τους βοήθησε να κινητοποιηθούν και να βελτιώσουν τις δικές τους συνθήκες εργασίας.

Ομιλία
06.06.15

Costing Art
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΓΚΟΥΖΟΥΡΗΣ

Η ομιλία είναι μέρος του ASFA BBQ.

Τα θέματα της τιμολόγησης και κοστολόγησης είναι κεντρικής σημασίας στην αγορά έργων τέχνης και η κατανόησή τους αποτελεί βασική προϋπόθεση για μια επιτυχημένη επαγγελματική σταδιοδρομία. Στη διάλεξη με θέμα «Costing Art» (κοστολογώντας την Τέχνη), ο κύριος Γκουζούρης θα αναλύσει το θέμα του κόστους στην καλλιτεχνική παραγωγή περιγράφοντας τις διάφορες πτυχές του και τη σχέση του με την τιμολόγηση. Στην παρουσίαση θα γίνει αναφορά σε θέματα κόστους της τέχνης όπως, μέθοδοι κοστολόγησης, ταξινόμηση δαπανών, υπολογισμός αποσβέσεων, κοστολόγηση διαφόρων υλικών και πόρων, ενώ θα δοθούν και μερικά απλά παραδείγματα υπολογισμού του κόστους.

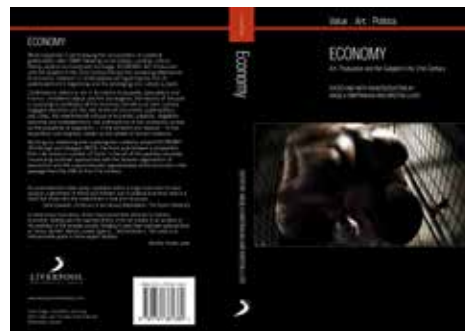
Ομιλία
05.06.15

Καλλιτέχνες και κοινωνική αναπαραγωγή
ΑΝΤΖΕΛΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗ

Η ομιλία ήταν μέρος του ASFA BBQ

Με βάση τα ευρήματα του ερευνητικού επιμελητικού προγράμματος ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ (Σκωτία 2013, www.economy.org/Εκθεση.net), η εισήγηση συζητά την μετάβαση από την 'αύρα του έργου τέχνης' στην 'αύρα της συμμετοχής'. Η συγκεκριμένη μετάβαση συνδέεται με αλλαγές στον ρόλο του καλλιτέχνη όπως διαμορφώνεται κατά την βιομηχανική επανάσταση και την ανάδυση της μοντέρνας τέχνης τον 19ο αιώνα αλλά αναδιαπραγματεύεται υπό την ηγεμονία της 'ολικής παραγωγής' που χαρακτηρίζει την παγκοσμιοποίηση στα τέλη του 20ου αιώνα. Η ανάλυση προβάλλει τη σχέση τέχνης, παραγωγής και αναπαραγωγής ως θεμελιώδη για την κατανόηση της θέσης των καλλιτεχνών στο σύγχρονο κοινωνικο-οικονομικό πλαίσιο.

Workshop
04.06.15 - 07.06.15

Γιατί είναι φτωχοί οι καλλιτέχνες και τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό;

HANS ABBING ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Το εργαστήριο έχει σαν στόχο να εισάγει βασικές οικονομικές έννοιες καθώς και πιθανές στρατηγικές στη σύγχρονη αγορά έργων τέχνης. Σκοπεύουμε να συντελέσουμε στην απομυθοποίηση του οικονομικού λόγου και να παρέχουμε τα θεωρητικά εργαλεία για να εξηγήσουμε τη θέση του καλλιτέχνη στο σύγχρονο κοινωνικο-οικονομικό πλαίσιο. Θα θέσουμε ερωτήματα για τις σχέσεις μεταξύ αγοράς και καλλιτεχνικής αξίας, την ταυτότητα του/ης καλλιτέχνη/ιδας σαν εργαζόμενου/ης και σαν επιχειρηματία/ς, θα συζητήσουμε για τις επιδοτήσεις, τις πολιτιστικές πολιτικές και το ρόλο των θεσμικών οργάνων της τέχνης, καθώς και τη δυνατότητα επανοικειοποίησης των οικονομικών εννοιών στο πλαίσιο μιας διευρυμένης καλλιτεχνικής πρακτικής. Το εργαστήριο συνδυάζεται με μια σειρά ανοικτών διαλέξεων από την Άντζελα Δημητράκη, τον Μίλτο Γκουτζουρή και τους δύο διοργανωτές Hans Abbing και Γιώργο Παπαδόπουλο.

Ομιλία
12.05.15

Curatorial Practice
ΜΑΡΙΝΑ ΦΩΚΙΔΗ

Η “επιμέλεια” έχει γίνει πλέον μια γενική πολυ-χρησιμοποιημένη και υπερβολική έννοια , στον σύγχρονο πολιτισμό που κυριαρχείται από μυριάδες επιλογές . Είναι όμως ένας απαραίτητος όρος , ακόμη για να περιγράψει μια συγκεκριμένη δραστηριότητα.

Η επιμέλεια – των εκθέσεων τέχνης , των καλλιτεχνικών γεγονότων , των ιδρυμάτων τέχνης -η επιμέλεια στο πλαίσιο της εικαστικής κουλτούρας, η οποία το κύριο θέμα έρευνας σε αυτή την σειρά των διαλέξεων , δημιουργεί πολλά εύλογα ερωτηματικά . Πολυσυζητημένα μεν , άλλα μονίμως εξελισσόμενη και αναπάντητα , στο πέρασμα του χρόνου και την αλλαγή των εποχών.

Επιμέλεια για ποιόν? Και που? Με τι έναυσμα και με τι σκοπό?

Πως μπορεί κανείς να περιγράψει τον κυριολεκτικό “χώρο” και “χρόνο” μιας “ έκθεσης” οποιουδήποτε ύφους?

Ποια είναι η έννοια του δημόσιου χώρου σε μία έκθεση? Μπορεί να είναι ένας τόπος μεταξύ άλλων τόπων? Που διαδραματίζεται σε έναν χρόνο ανάμεσα μεταξύ χρόνων?

Είναι η τέχνη μια φαντασίωση? Η καλύτερα μια “ακραία φαντασίωση” των κόσμων στους οποίους ζούμε?

Ποιος είναι ο ρόλος της σύγχρονης τέχνης στην προσπάθεια της δημιουργίας μιας πραγματικά δημοκρατικής δημόσιας πλατφόρμας?

Μέσα από την σύντομη παρουσίαση , ενός συνόλου δουλειάς

CURATING SERIES
talks on contemporary curatorial practice

circuits
Project Space
of the
Athens School of Fine Arts
currents

Marina 12 & Nikiforos, Neos Kosmos
116 83 Athens, Greece
athens@circuitsathens.org
www.circuitsathens.org

Christoforos Marinos
Tuesday 10. February, 19:00

Nadja Arguroπούλου
Tuesday 10. March, 19:00

Monika Szewczyk
Tuesday 21. April, 19:00

Marina Fokidi
Tuesday 12 May, 19:00

Pierre-Bal Blanc
Tuesday 2 June, 19:00

, διάσπαρτο μέσα στην τελευταία δεκαετία , που τελικά εξελίχθηκε στην φαντασίωση ενός ιδρύματος του Kunsthalle Athena, και ενός περιοδικού του South as a State of Mind, η Μαρίνα Φωκίδη θα αναφερθεί στα παραπάνω ερωτηματικά και θα επιχειρήσει να δώσει χώρο σε περισσότερες ακόμη ερωτήσεις τις οποίες δεν μπορούμε να φανταστούμε πριν το γεγονός αυτής της προκείμενης συνάντησης .

Ομιλία
07.05.15

Αρχαιολογία, ανθρωπολογία και σύγχρονη τέχνη
ΕΛΕΑΝΑ ΓΙΑΛΟΥΡΗ

Μέρος του κύκλου δημόσιων συζητήσεων και διαλέξεων “Κοινωνία και παρελθόν: προσλήψεις της αρχαιότητας στη σύγχρονη Ελλάδα”, που διοργανώνεται από το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης και το Ιρλανδικό Ινστιτούτο Ελληνικών Σπουδών σε συνεργασία με το Circuits and Currents.

Οι συζητήσεις που αφορούν στη σχέση της σύγχρονης τέχνης με την αρχαιότητα στην Ελλάδα επικεντρώνονται συνήθως στους τρόπους με τους οποίους η σύγχρονη τέχνη ‘προσλαμβάνει’ ή ‘εμπνέεται’ από την αρχαιότητα. Μπορεί άραγε η σύγχρονη τέχνη να παίξει έναν πιο ‘ενεργό’ ρόλο στη ‘δύσκολη’ σχέση ανάμεσα στο ελληνικό παρόν και την αρχαία ελληνική κληρονομιά; Γενικότερα πώς σχετίζεται η σύγχρονη τέχνη με πεδία γνώσης που ασχολούνται με (υλικούς) πολιτισμούς του παρελθόντος ή του παρόντος, όπως η αρχαιολογία και η ανθρωπολογία; Πώς διαμορφώνεται η έως τώρα συνομιλία/σύμπραξη μεταξύ αρχαιολόγων, ανθρωπολόγων και καλλιτεχνών και τί προοπτικές ανοίγονται στη μεταξύ τους σχέση; Είναι η τέχνη καταδικασμένη να παίξει ρόλο δευτερεύοντα και περισσότερο ‘εικονογραφικό’, ‘εργαλειακό’ και παράπλευρο ή μπορεί να συμβάλει δυναμικά σε μια συνομιλία που θα διαταράξει στερεότυπα και θα συντελέσει στην εξέλιξη θεωριών και πρακτικών και των τριών αυτών πεδίων;

Ομιλία
22.04.15

Αρχαιότητα και Μουσική
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΔΕΝΙΟΖΟΣ

Μέρος του κύκλου δημόσιων συζητήσεων και διαλέξεων “Κοινωνία και παρελθόν: προσλήψεις της αρχαιότητας στη σύγχρονη Ελλάδα”, που διοργανώνεται από το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης και το Ιρλανδικό Ινστιτούτο Ελληνικών Σπουδών σε συνεργασία με το Circuits and Currents.

Πώς επηρέασε η έννοια του 'αρχαίου' τους μεγάλους δημιουργούς της κλασικής μουσικής και πώς συνδιαλέχθηκαν μαζί της; Ποιες πτυχές της ελληνικής αρχαιότητας και της μυθολογίας τους ενέπνευσαν και πώς τις χρησιμοποίησαν για να αποδώσουν σύγχρονα νοήματα μέσα από τα έργα τους; Πώς συνδέεται αυτό με την έννοια της νεωτερικότητας και πόσο συνέβαλε στη δημιουργία αναπαραστατικών στεροτύπων για την αρχαία Ελλάδα;

Τι συνέβη στο χώρο της ελληνικής μουσικής; Πότε άρχισε η αρχαιότητα να αποτελεί στοιχείο διαπραγμάτευσης και πώς συνδυάστηκε με προϋπάρχουσες μουσικές παραδόσεις; Πώς συνδέθηκε αυτό με ζητήματα ταυτότητας και τι επίδραση είχε στην ελληνική κοινωνία; Ποιες ήταν οι πιο γόνιμες και πρωτότυπες συναντήσεις δημιουργών με την αρχαιοελληνική διάνοηση; Τι συνέβη με τη λαϊκή μουσική; Επηρεάστηκε από αυτόν τον διάλογο με το απώτατο παρελθόν και αν ναι πώς; Και πώς αντιμετωπίζει το θέμα η σύγχρονη μουσική;

Αυτά είναι μερικά από τα ερωτήματα που θα διερευνηθούν στη διάλεξη του συνθέτη-μουσικολόγου Ανάργυρου Δενιόζου, ο οποίος θα επιχειρήσει να αναδείξει τη επίδραση της τέχνης στον τρόπο με τον οποίο προσλαμβάνουμε, κατανοούμε και συμβολικοποιούμε το παρελθόν.

Ομιλία
21.04.15

Τι κάνεις; [How do you do?]
MONIKA SZEWCZYK

Αυτή η εικονογραφημένη ομιλία θα χρησιμεύσει ως κάτι από μία εισαγωγή. Αντανακλώντας την πρόσφατη εμπειρία της ως επιμελήτρια του Visual Arts Program στο Reva and David Logan Center for the Arts στο University of Chicago, η Monika Szewczyk θα θέσει κάποιες ερωτήσεις που φαίνονται σχετικές με την εργασία στην Αθήνα ως προς την επερχόμενη Documenta .

Αυτές περιλαμβάνουν (αλλά δεν περιορίζονται σε) :

- Πώς μπορεί η εμπειρία της επιμέλειας και διδασκαλίας να ανοίξει το δρόμο για ένα « μάθημα από την Αθήνα »;
- Πώς θα μπορούσε η ζωή στη νότια πλευρά του Σικάγου να διασταυρώνεται με το «Νότιος ως μια νοητική κατάσταση»;
- Πώς (αλλιώς) μπορεί να θεωρούμε την κρίση , ή τα πράγματα να «βαίνουν νότια»;
- Σε πόσες διαστάσεις σκεπτόμαστε;

Ομιλία
20.04.15

The Aesthetics of Value – The Value of the Aesthetic?
KERSTIN STAKEMEIER

Αυτήν την στιγμή υπάρχει μεγάλη διαφωνία ανάμεσα στο λογικό και το παράλογο στην τέχνη, και αυτές οι διαφωνίες επιδιώκονται στον πεδίο της σύγχρονης τέχνης. Το ερώτημα που επείγει είναι εάν η τέχνη μπορεί ακόμα να παρέχει δραματοποιήσεις των κοινωνικών και πολιτιστικών δομών στους οποίους είμαστε ενσωματωμένοι, και να παράγει μια μορφή πλεονάσματος που δεν θα είναι μόνο οικονομικό. Το ερώτημα που επείγει είναι εάν η αντίληψη του έργου τέχνης σήμερα έχει καμία άλλη αξία παρά μια νοσταλγική και/ή χρηματική. Το ερώτημα είναι: Ποιά είναι η χρήση της τέχνης σήμερα; Είναι ακόμα σύγχρονη;

Υπάρχει για παράδειγμα η πρόταση πως μια διάλυση της τέχνης προς την αισθητική είναι σωστότερη, επειδή ξεπερνώντας τα μυστικά θέματα που έχει η καλλιτεχνική παραγωγή, η αισθητική επεκτείνεται προς ένα μεγαλύτερο πεδίο πολιτιστικών υλοποιήσεων που ανοίγουν μια διαφορετική έκταση, μια η οποία τοποθετεί τις υλοποιήσεις της, οικονομικά και κοινωνικά, με άλλη αποψη.

Αλλά τι γίνεται με μια τέτοια αντίληψη για την αισθητική, εαν για παράδειγμα υλοποιείται σε δομές όπως στο dis Magazine: είναι αυτή η θεσμική κριτική χωρίς την κριτική, το γενικότερο πλαίσιο της τέχνης χωρίς την τέχνη ή ένας φορμαλισμός που παίρνει σχήμα μόνο και μόνο απο την αξία της φόρμας; Ή είναι η τρέχουσα μόδα προς την αισθητική και μακριά απο την τέχνη, αν μη τι άλλο μια ένδειξη των παραγωγών της, μιας πλυμμήρας των διδαχών της νεοφιλελεύθερης καλλιτεχνικής εκπαίδευσης, του να εκπαιδεύσαι για να είσαι αισθητικά αναλώσιμος;

Στην ομιλία μου θέλω να συζητήσω αυτές τις εξελίξεις απο την οπτική ενός ιστορικού τέχνης, κάποιου που θέλει να ισχυρίζεται ότι η τέχνη είναι ακόμα ενισχυμένη να παράγει δραματοποιήσεις του παρόντος της. Ο ισχυρισμός μου είναι ότι μόνο εκεί που στοχεύει αυτή η αισθητική, να απελευθερώσει την κατάρρευση της τέχνης πίσω στην τέχνη που και εκείνη ενεργοποιεί μια προοτική στην σύγχρονη ψηφιοποιημένη ζωή απο την άποψη της θεμελιώδης δυσλειτουργίας της.

Workshop

19.04.15

Psyched – Our Informatization

KERSTIN STAKEMEIER

Το workshop αυτό θέλει να διερευνήσει τις ψυχο-φυσιολογικές μας υποχρεώσεις απέναντι στις ιδιαίτερα συνθετικές ζωές που έχουμε: ενώ στον Φορντισμό το ανθρώπινο σώμα ήταν ενωμένο σε μία εξωτερική μηχανή, και ενώ ο Μετά-Φορντισμός μας δίδαξε ότι εμείς οι ίδιοι είναι να είμαστε εύχρηστες μηχανές, ο χρηματιστικοποιημένος καπιταλισμός φαίνεται αρχικά να μην ενδιαφέρεται καθόλου να δημιουργήσει νέες μορφές ανθρώπινου δυναμικού. Μάλλον, φαίνεται πως η εργασία υπηρετεί ως την προεπιλεγμένη επιλογή μιας

παγκόσμιας ζωής που αποτελείται μέσα σε μία (ελαττωματική) αλγοριθμική δομή, μια πληροφοριοποιημένη, ψηφιοποιημένη και κωδικοποιημένη λειτουργία της υπαρξής. Και με αυτή την κωδικοποίηση της ζωής έρχεται μια αισθητική που ωραιοποιεί την αμείλικτη επιβεβαίωση της.

Θα εξετάσουμε τις προσθετικές της ζωής υπό ένα ψηφιοποιημένο κεφάλαιο, έτσι ώστε να μπορέσουμε να οραματιστούμε που μπορεί αυτές οι δυσλειτουργικές δυνατότητες των προσθετικών να ψεύδονται, που μπορεί οι αισθητικές τους να έχουν ρωγμές.

Workshop

03.04.15

Non-stop: Performing labor

ΠΕΤΡΟΣ ΜΩΡΗΣ

Το εργαστήριο ανάγνωσης Non-stop: Performing labor προτείνει μια εισαγωγική ανάγνωση μορφών μεταφορνητικής εργασίας στο πλαίσιο της σύγχρονης τέχνης και των θεσμών της. Μέσω της κριτικής ανάγνωσης μιας επιλογής κειμένων θεωρητικών και καλλιτεχνών, το εργαστήριο θα επιχειρήσει μια αξιολόγηση θεωριών άυλης και συναισθηματικής εργασίας, εννοιών επισφάλειας και βιοπολιτικής επιτελεστικότητας, σε σχέση με σημερινούς μηχανισμούς και διαδικασίες καλλιτεχνικής παραγωγής, διακίνησης και εμπειρίας.

Workshop

02.04.15

Τα σκουπίδια θα μας διασπάσουν: τροπικότητες του αποκειμένου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΕΔΑΚΗ

Το εργαστήριο θα ασχοληθεί με μια αναστοχαστική διερεύνηση των απορριμμάτων που παράγει ο σύγχρονος πολιτισμός. Θα εξετασθούν οι ιστορικές και διαπολιτισμικές εθνογραφικές επισημάνσεις σχετικά με τα σκουπίδια, οι οποίες κυρίως προσφεύγουν στην έννοια της μιαιρότητας, και στη συνέχεια θα τεθούν οι σύγχρονες νοηματοδοτήσεις και οι πρακτικές που αρθρώνονται ως αποτέλεσμα της ίδιας της διαχείρισής τους. Στη μεταδημοκρατική συνθήκη, τα σκουπίδια είναι αντικείμενα φιλονικίας, διχασμού και τόπος ριζοσπαστικής εξάρθρωσης· είναι πλούτος και η συλλογή τους μείζον οικονομικό επιτήδευμα. Τα απορρίμματα ίσως συνιστούν την πεμπτουσία του σύγχρονου πολιτισμού: το πιο μεγαλόπρεπο μνημείο του, εκείνο που τον συνέχει, την μελλοντική μας αρχαιολογία. Συνοψίζοντας, θα ιχνογραφηθεί –ως απόπειρα επιστροφής στο σύστημα της σύγχρονης τέχνης– ο καθορισμός της συμβολικής διάστασης του καλλιτεχνικού έργου μέσα από το συγκεκριμένο πλέγμα σημασιών.

Έκθεση

01.04.15 - 18.04.15

Pom pom expedition

ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ

Επιμέλεια: Ευαγγελία Λεδάκη και Πέτρος Μώρης.

Το Circuits and Currents προσκαλεί την επιμελητική ομάδα Radical Reading να πραγματοποιήσει το νέο της project Pom pom expedition, στον χώρο τους στα Εξάρχεια. Το Radical Reading, επεκτείνοντας τη νομαδική επιμελητική πρακτική του που επικεντρώνεται στην παρουσίαση και πλαισίωση νέας δουλειάς από ανερχόμενους καλλιτέχνες, θα παρουσιάσει την πρώτη ατομική έκθεση της Μαρίας Γεωργούλα στην Ελλάδα. Η έκθεση, η οποία θα παραχθεί in situ, πλαισιώνεται από τρία εργαστήρια ανάγνωσης, ανοικτά στους φοιτητές και το κοινό· τα εργαστήρια θα πραγματοποιηθούν από την καλλιτέχνίδα και τους επιμελητές του RR, Ευαγγελία Λεδάκη και Πέτρο Μώρη.

Το project δημιουργεί έναν υβριδικό διάλογο ανάμεσα σε καλλιτέχνη και κοινό, ανάγνωση και κατασκευή, ατομική παρουσίαση και συλλογική εργασία. Οι αναγνώσεις θα αποτελέσουν μηχανισμό ανάδρασης για το έργο της Γεωργούλα, επεκτείνοντας σε θεωρητικά ζητήματα που απασχολούν ερευνητικά την καλλιτέχνίδα και τους επιμελητές. Μέσα από την διερεύνηση της ποιητικής της μαλακότητας, των πολιτισμικών και πολιτικών συνδηλώσεων του απορρίμματος και του αποκειμένου, όπως και την επανεξέταση της επιτελεσματικότητας των μεταφορτικών μορφών εργασίας, θα τεθούν ζητήματα που ανακεφαλαιώνουν σύγχρονες ή/και ιστορικές έννοιες οι οποίες έχουν λειτουργήσει ως σημεία αναφοράς στη σύγχρονη σκέψη και την καλλιτεχνική πρακτική.

Το Pom pom expedition εν τέλει θα τοποθετήσει σε ανανεωμένο πλαίσιο την ποιότητα της μαλακότητας. Μέσα από το υλικό λεξιλόγιο της ρευστότητας, της ελαστικότητας και της αποκρισιμότητας, που σε ακολουθία από συνεχείς αλλοιώσεις υποδηλώνει μια σταθερή θέση απάθειας, η Γεωργούλα φθάνει στην καρδιά της έννοιας της παρωδίας. Η τετριμμένη λογική, η μπαναλιτέ, γίνεται εδώ το όχημα της σοφίας, μια αποκαλυπτική οδηγία για την πόρευση μέσα στον κόσμο. Τα υλικά αυτά ελίσσονται με τέτοια νωθρότητα που περνούν απαρατήρητα και εν τέλει η πλαστικότητά τους συνδράμει σε μια βασική αποτίμηση: της παρακαταθήκης του ευλύγιστου νοήματος και πώς αυτή μπορεί να ανιχνευθεί στη σύγχρονη πρακτική όπου η ρευστότητα και η εδραίωση φαίνεται να έχουν φτάσει σε συμφωνία. Η πρακτική της Μαρίας Γεωργούλα πηγάζει από μια διεγερμένη περιφέρεια αισθησιακής κοινοτοπίας. Υλικά όπως, γύψος, μαρέγκα,

αποτριχωτικό κερύ και έτοιμα αντικείμενα επανευρίσκονται μέσα από ελεγχόμενες μίξεις και χειρονομίες με θεατρική προδιάθεση. Φουντάκια και κολλητικές ταινίες διακλαδίζονται λυρικά –και συγχρόνως άκομψα–, σαν σκηνικά στοιχεία. Οι αισθητικοί κώδικες που είναι εμπεδωμένοι στο καθημερινό δοκιμάζονται και επιχειρείται ο εντοπισμός των ορίων ανάμεσα στο ιδιωτικό αποτύπωμα και τη συλλογική αναπαράσταση. Η εξέλιξη της παράλογης δομής στα σενάρια του Ευγένιου Ιονέσκο, η σουρεαλιστική εθνογραφία του Raymond Rousel στο Εντυπώσεις από την Αφρική, τα καταστήματα ειδών κήπου και αναψυχής και ιστορικά έργα όπως το αινιγματικό γλυπτό Why Not Sneeze, Rose Sélavy? του Marcel Duchamp, αποτελούν σταθερές αναφορές.

Ομιλία

26.03.15

The Art Of Deconstruction

HEIKE SCHUPPELIUS

Η Heike Schuppelius στην ομιλία της, θα εστιάσει στην διαδικασία της κατεδάφισης ως καλλιτεχνική στρατηγική. Η έρευνά της εξετάζει, σε αντίθεση με την κατασκευή και τη δημιουργία χώρων και αντικειμένων, την κατεδάφισή τους. Σε στενή συνεργασία με μηχανικούς και ειδικούς κατεδαφίσεων, πραγματοποιήθηκε ένα εργαστήριο, με τη συμμετοχή φοιτητών, κατά το οποίο δημιουργήθηκαν μοντέλα, σε κλίμακα ένα προς ένα, μιας τέτοιας διαδικασίας και με τη χρήση διαφόρων συσκευών. Μέρος του αποτελέσματος παρουσιάστηκε σαν performance / εγκατάσταση στο μπαλκόνι της κεντρικής αίθουσας τέχνης του Mannheim στη Γερμανία, η οποία κατεδαφίστηκε πρόσφατα. Επιπρόσθετα, πρόσφατα εκδόθηκε το «Σενάριο της κατεδάφισης», ένα βιβλίο όπου παρουσιάζεται το αρχείο και το έργο της κατεδάφισης.

Workshop

23.03.15

Η Ποιητική της Μαλακότητας

ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ

Χρησιμοποιώντας σαν τίτλο το ομώνυμο άρθρο του Max Kozloff, το σεμινάριο θα επικεντρωθεί στην έννοια της μαλακότητας όπως αυτή προέκυψε στην Αμερικάνικη γλυπτική της δεκαετίας του 60 θέτοντας σε αμφισβήτηση τις τότε κυρίαρχες γωνιώδεις και άκαμπτες μορφές του Μινιμαλισμού. Μέσα από παρουσίαση με συζήτηση, μιας επιλογής κειμένων, εκθέσεων και φιλμ επιστημονικής φαντασίας, το σεμινάριο θα προσεγγίσει την μαλακότητα σαν μια εύπλαστη δίοδο μέσω της οποίας ενεργοποιήθηκαν έννοιες όπως η διαδικασία ως τελικό αποτέλεσμα, η παρωδία, ο ανθρωπομορφισμός και

η ληθαργικότητα. Η ιχνογράφηση της μαλακότητας στην σημερινή μετα-συσχετιστική πρακτική όπου το μαλακό και το γωνιώδες έχουν έρθει σε κοινές συμφωνίες θα αποτελέσει αποτιμητικό μέρος της συζήτησης.

Έκθεση

15.03.15 - 16.03.15

Jiggling Golems – The Art of Gif

Επιμέλεια: Μαριάννα Ζίκου

Φέρτε τα έξυπνα τηλέφωνα και τις ταμπλέτες σας για να δείτε τις κινούμενες εικόνες .gif!

«Η αφήγηση είναι μια ξεχωριστή γλώσσα-παιχνίδι η οποία είναι μέρος μιας λειτουργίας ή μια μορφή ζωής» Από την *laterna magica* στα κινούμενα ψηφιακά αρχεία, τα .gif μοιράζονται διακριτά χαρακτηριστικά με την κουλτούρα του βωβού κινηματογράφου. Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του *Moving Silence*, το “*Jiggling Golems – The Art of Gif*” διερευνά τα κινηματογραφικά χαρακτηριστικά των .gifs, την αφηγηματική και σημειωτική δυνατότητά τους σε μια έκθεση με για την τέχνη των .gif.

Η έκθεση συνδέεται με τη θεματική του φετινού *Moving Silence*, που είναι τα πορτρέτα στο βωβό κινηματογράφο. Εστιάζοντας περισσότερο σε μια κινηματογραφική αφήγηση και προσέγγιση και λιγότερο στην κινούμενη φωτογραφία, καλέσαμε καλλιτέχνες να λάβουν μέρος στην έκθεση με έργα που έχουν υλοποιηθεί σε μορφή .gif ως ευαίσθητες μορφές ζωής και ως συνδέσεις με την μετα-αναφορική τεχνική.

Workshop

12.03.15 - 16.03.15

Vice Versa Portraits

MICHAEL BRYNNTRUP

Ο διεθνώς βραβευμένος σκηνοθέτης και καθηγητής Michael Brynntrup θα επισκεφτεί την Αθήνα με μια ομάδα φοιτητών κινηματογράφου από το Πανεπιστήμιο Τέχνης του Braunschweig (HBK) της Γερμανίας. Το εργαστήριο βασίζεται στη συνεργασία ομάδων των 2 ατόμων. Κάθε συμμετέχων θα εργαστεί μαζί με ένα άγνωστο σε αυτόν άτομο του άλλου πανεπιστημίου. Οι συμμετέχοντες θα πρέπει να αναπτύξουν μια ισχυρή οπτική γλώσσα και αφήγηση, δουλεύοντας με τον περιορισμό της χρήσης οπτικής έκφρασης μόνο. Στόχος του εργαστηρίου είναι η παραγωγή μιας σιωπηλής κινούμενης εικόνας -πορτρέτου από κάθε συμμετέχοντα.

Τα αποτελέσματα θα παρουσιαστούν στο κοινό με ζωντανή μουσική επένδυση στις 16 Μαρτίου, 19:00 μαζί με την ταινία “*Cheun Dalou*” σε πρώτη προβολή, μια συλλογική ταινία απάντηση στη σιωπηλή σουρεαλιστική κλασική ταινία του Μπουνιουέλ με τίτλο “*Un Chien Andalou*” του 1929.

Το εργαστήριο αποτελεί μέρος των δραστηριοτήτων του Βερολινέζικου δικτύου για τη σύγχρονη βωβή ταινία “Moving Silence” στην Αθήνα το 2015. Στις εκδηλώσεις αυτές η ανοικτή πλατφόρμα “Moving Silence” επιχειρεί την επανασυνδεσή της με τις ποιητικές αρετές της προέλευσης του κινηματογράφου, εισάγοντας νέα αισθητική και νέες τεχνολογίες σε μια μορφή τέχνης που παρέμεινε σιωπηλή για μεγάλο χρονικό διάστημα. Το φετινό πρόγραμμα εκδηλώσεων εστιάζει στη θεματική του πορτρέτου στις ταινίες βωβού κινηματογράφου.

Ομιλία

10.03.15

Curatorial Practice

NANTIA ARGYROPOYLOY

Pollonius: Though this be madness, yet there is method in't
– William Shakespeare, Hamlet
I have nothing to say, only to show
Walter Benjamin, Passagenwerk

Είναι η επιμέλεια έργο? πρακτική? κουλτούρα? τέχνη διαλόγου? παιχνίδι συμπτώσεων και συνθέσεων, πολιτική πράξη, κίνηση εντός ‘κυκλωμάτων και ρευμάτων’, σκηνοθεσία, αρχείο, τελετουργία, τυπολογία, ευθύνη, φιλία, παιδαγωγική? Πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί μια επιμέλεια στην Ελλάδα σήμερα? στο εξωτερικό? στην επαρχία? με λίγα χρήματα? με καθόλου? με πολλούς συμμετέχοντες, με συνεπιμελητές ή κατά μόνας? σε ένα κτήμα, σε μια μητρόπολη, σε ένα μουσείο, σε ένα σχολείο, σε έναν σταύλο, σε έναν δρόμο? Έχουν οι επιμελητές σχέσεις με συγκεκριμένους καλλιτέχνες, έργα, ιδρύματα, την αγορά? Εργάζονται με διαφοροποιήσεις άρα και αποκλεισμούς? Έχουν εμμονές? στοχεύσεις? τακτική? χαρά? Είναι εκκινητές (initiators) ή μεσολαβητές (mediators or middlemen)? Είναι καλλιτέχνες? ή απλώς κάνουν κάτι που οι καλλιτέχνες μπορούν να κάνουν καλύτερα όταν ενδιαφέρονται? Είναι η επιμέλεια μιας έκθεσης πλήρης χωρίς κατάλογο, κείμενα, το διαδίκτυο, social media agenda? Είναι ο κατάλογος, τα κείμενα, οι ιστοσελίδες, οι αναρτήσεις, επιμέλειες (χωρίς έκθεση)? Υπάρχουν εργαλεία? Αρκούν τα “Ten fundamental questions of curating”, “Cultures of the Curatorial”, “The Culture of Curating and the Curating of Culture(s)” ή χρειάζεται updating? Η επιμελήτρια Νάντια Αργυροπούλου θα μοιραστεί παραδείγματα απαντήσεων στα παραπάνω και πιθανώς σε μερικά ακόμη. Από την προσωπική της εμπειρία και πρακτική. Διαυποκειμενικά. Με τη βοήθεια εικόνων, αρχείων και των παρόντων εκεί.

Ομιλία

12.02.15

Voice-o-graph

ΠΑΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

«...Δεν θωπεύει τάχα εμάς τους ίδιους μια πνοή του αέρα που περιέβαλε τους προγενέστερους; Δεν υπάρχει στις φωνές που αφουγκραζόμαστε μια ηχώ όσων έχουν σήμερα σιγάσει;»

B. Μπένγιαμιν, «Για την έννοια της Ιστορίας»

POST-MORTEM

Το Πρόγραμμα με τον γενικό τίτλο voice-o-graph μεριμνά, αποσκοπεί στην καταγραφή – ως Νεκρολογία – όλων των ανθρωπίνων φωνών ανεξαιρέτως, πιστεύοντας ανά πάσα ώρα και στιγμή – εδώ και τώρα – σε μια Ανάσταση χωρίς Μεσσιανικές αναμονές, δίχως βιβλικές εκλαμπρύνσεις αλλά ως συμπαθητικές ενέργειες επαναχρήσης – επικαιροποίησης. Με τη βοήθεια αιχμών..., το αγκάθι του ρόδου, ο κυνόδοντας της τίγρης, το νύχι του αρπακτικού, το φύλλο του αθάνατου – αμάραντου, έν είδη βελόνας πικ- απ, ενισχυτών και μεγαφώνων, ζωντανεύει τις καταγεγραμμένες φωνές (δίσκοι, κασσέτες κλπ).

Ομιλία

10.02.15

Pleasure and Purpose

ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

Πώς μπορώ να επιμεληθώ μια έκθεση χωρίς σύστημα, έχοντας ως σημείο αφετηρίας την ανάμνηση μιας έκθεσης που θα ήθελα να είχα δει αλλά δεν είχα την τύχη, διότι αυτή η έκθεση έλαβε χώρα στο Παρίσι πριν από εξήντα χρόνια; Πώς επιμελείται κανείς μια έκθεση που βασίζεται κατά κύριο λόγο σε συμπτώσεις και σε τυχαίες συναντήσεις με ανθρώπους, χώρους και αντικείμενα; Είναι δυνατόν να επιμεληθώ μια έκθεση που θα ξεκινάει από το μηδέν; Πού αλλού θα μπορούσε να γίνει μια τέτοια έκθεση αν όχι στο ξενοίκιαστο ισόγειο της πολυκατοικίας όπου μένω, εκεί όπου μέχρι πριν από λίγους μήνες λειτουργούσε ένα φωτογραφικό εργαστήριο;

Η διάλεξη στο Circuits & Currents θα απαντήσει ευθέως και πλαγίως στα παραπάνω ερωτήματα. Θα παρουσιαστούν παραδείγματα εκθέσεων, πραγματοποιημένων και μη, καθώς και εικόνες που αποτελούν έμπνευση για τον επιμελητή, ο οποίος καλείται να μιλήσει για το έργο του, για τη σχέση του με την επιμέλεια, για εκθέσεις που έχουν γίνει και για άλλες που ενδέχεται να γίνουν στο μέλλον.

Ομιλία

05.02.15

Πρακτικές ακρόασης και ηχητικές αφηγήσεις ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΡΗΣ

Η ακρόαση αποτελεί βασική συνθήκη για την ανάπτυξη της ηχητικής κουλτούρας, δηλαδή των τρόπων αίσθησης, σκέψης και δράσης των υποκειμένων μέσω (και) των ήχων. Στο πρώτο μέρος της παρουσίασης θα μιλήσουμε για την ακρόαση ως τρόπο επαφής του ανθρώπου με το περιβάλλον (φυσικό, αστικό, τεχνολογικό, ιστορικό). Η επαφή αυτή είναι δυναμική καθώς διαφοροποιείται διαρκώς στον χρόνο ενεργοποιώντας γνωστικές και αισθητηριακές λειτουργίες του ακροατή σε σχέση με τις εξελισσόμενες κοινωνικο-πολιτισμικές διεργασίες. Καθώς οι πρακτικές ακρόασης είναι αλληλένδετες με τις πρακτικές παραγωγής ήχων, στο δεύτερο μέρος της παρουσίασης θα εστιάσουμε στις δραματουργικές χρήσεις και λειτουργίες του ήχου στις ηχητικές τέχνες και σε διάφορα πεδία ηχητικού σχεδιασμού. Στις ηχητικές αφηγήσεις, ο ήχος δεν αποτελεί μόνο ένα ιδιαίτερο εκφραστικό μέσο για την εξιστόρηση γεγονότων αλλά αποτελεί και ο ίδιος ένα συμβάν εξιστόρησης.

Workshop
03.02.15 - 17.02.15
Εργαστήριο Ήχου
ΝΙΚΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Το εργαστήριο αποτελεί εισαγωγή σε τεχνικές και εφαρμογές παραγωγής και επεξεργασίας του ήχου με την χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή.

Ομιλία
02.02.15
Ήχος / Ίχνος
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

Ενώ τα ίχνη του γραπτού λόγου και της εικόνας μας πάνε χιλιάδες χρόνια πίσω στην ανθρώπινη ιστορία, τα ίχνη της αποτύπωσης του ήχου είναι πολύ φρέσκα και συναντούνται κυρίως στους τελευταίους 2 αιώνες. Στην διάλεξη αυτή θα επιχειρήσουμε μια αναδρομή στα μέσα αποτύπωσης και αναπαραγωγής του ήχου και στην εικόνα τους. Από το μουσικό κουτί μέχρι την ψηφιακή ηχογράφηση ο ήχος αποτυπώνεται με διαφορετικές μεθόδους και σε διαφορετικά υλικά ανατύπωσης συμβαδίζοντας με τις τεχνολογικές και οικονομικές εξελίξεις της εποχής. Ποιά είναι η εκάστοτε μορφή τους; Ποιά είναι η κοινωνική και οικονομική διάσταση των ηχογραφημάτων; Ποιά η σχέση τους με την τέχνη; Τέλος, μέσα από συγκεκριμένα παραδείγματα θα εκμαιεύσουμε απαντήσεις αλλά και προβληματισμούς σχετικούς με το ρόλο

του ηχογραφήματος τόσο ως αυτόνομου έργου τέχνης όσο και σε συνδυασμό με τις εικαστικές και παραστατικές τέχνες.]

Ομιλία

27.01.15

Sonic Adventures in Real Time

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΑΚΑ VOLTNOI BREGE

Ο Γιώργος Κωνσταντινίδης θα μιλήσει για την δουλειά του με τους drog_A_tek και τους the Erasers, τις ατομικές δουλειές του τα τελευταία 15 χρόνια καθώς και για τις επιρροές του από καλλιτέχνες που καθόρισαν την πορεία του.

Ομιλία

22.01.15

"I am sitting in a room..." Ηχητική Τέχνη, Ηχητική Ανθρωπολογία, Ηχητικές Σπουδές

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Με αφετηρία το εμβληματικό έργο του Αμερικανού συνθέτη Alvin Lucier "I am sitting in a room", θα κάνουμε μια αναδρομή σε καλλιτεχνικές, ανθρωπολογικές και θεωρητικές προσεγγίσεις του ήχου και της ακοής. Οδηγοί μας σ' αυτό το ταξίδι θα είναι εξίσου καλλιτέχνες και συγγραφείς, ανθρωπολόγοι και θεωρητικοί, ενώ ορισμένοι από τους βασικούς σταθμούς μας θα είναι οι έννοιες του ηχοτοπίου, του ηχητικού αντικειμένου, του ακουστικού χώρου, του ηχητικού περιβλήματος, της ακουσματικότητας, της ακουστημολογίας.

Βασικός στόχος του εγχειρήματος είναι να αναδείξουμε το γεγονός ότι οι καλλιτεχνικές, ανθρωπολογικές και θεωρητικές τομές στο πεδίο του ήχου διαρκώς αλληλοτροφοδοτούνται: τέχνη, ανθρωπολογία και θεωρία του ήχου συνιστούν ένα αδιάρρηκτο συνεχές δημιουργικών ερωτημάτων, ανάλογων διερευνήσεων και μεταιχμιακών πειραματισμών.

Ομιλία

19.01.15

Ο θόρυβος ως χώρος επικοινωνίας

ΘΑΛΕΙΑ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΖΑΦΟΣ ΞΑΓΟΡΑΡΗΣ

Με το ενδιαφέρον στραμμένο στη σχέση ηχητικού – εικαστικού θα γίνει αναφορά σε τοποθετήσεις πάνω στην έννοια της ακρόασης ως καλλιτεχνική πρακτική και στη συνέχεια, εστιάζοντας στην έννοια του θορύβου, θα επιχειρηθεί η προσέγγισή του ως μέσο αλλά και ως απαραίτητη προϋπόθεση η οποία παρέχει το χώρο για επικοινωνία. Θα γίνει μία απόπειρα να διερευνηθεί η δυνατότητα της ακρόασης αποκαλύπτοντας ένα χώρο μεταξύ ιδιωτικού και δημόσιου,

μέσα από συγκεκριμένα παραδείγματα ηχητικών έργων αλλά και ηχητικών δειγμάτων, από το αστικό, το οικιακό και το διαδικτυακό περιβάλλον.

Ομιλία

09.01.15 - 10.01.15

Ο Jeff Koons και η υπέρβαση της αντιπαράθεσης Duchamp και Picasso / Picasso, Duchamp και η ιστορία μιας συνεχιζόμενης αντιπαράθεσης
ΑΝΤΡΗ ΜΙΧΑΗΛ

Η σειρά ομιλιών της Αντρούλας Μιχαήλ θα ασχοληθεί με το έργο των Picasso και Duchamp, την αντιπαράθεση των καλλιτεχνικών πρακτικών τους καθώς και την υπέρβαση της. Στην δεύτερη ομιλία, το Σάββατο 10 Ιανουαρίου, η Μιχαήλ θα προτείνει μέσα από το παράδειγμα του σύγχρονου καλλιτέχνη την κατάρριψη αυτής της αντιπαράθεσης.

Προβολές, Ομιλίες

19.12.15 - 23.12.16

Animated Shorts

Το festival επικεντρώνεται στην παρουσίαση ταινιών animation μικρού μήκους από την Ελλάδα και το εξωτερικό και προσκαλεί κοινό και δημιουργούς σε ένα πενήνημερο με παρουσιάσεις, προβολές, αφιερώματα και παράλληλες εκδηλώσεις.

“Greek animation – 70 Years Anniversary: 1945-2015”
Άγγελος Ρούβας

Ένα νέο web portal αφιερωμένο στο ελληνικό animation αναδεικνύει επιτεύγματα και κατακτήσεις, λάθη και παθογένειες, οδηγεί σε συμπεράσματα, οριοθετεί μια επέτειο και αναζητά όραμα για ένα νέο ξεκίνημα (;). Ο δημιουργός του, αξιοποιώντας τα συμπεράσματα επιχειρεί να διαβεί εγκαταλειμμένους δρόμους σκέψης που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη δημιουργία «σχολής» (ιδιαίτερης τεχνοτροπίας) κινουμένου σχεδίου.

“Stop Motion workshop” Joan Zhonga και παρουσίαση του έργου του.

“Animated Documentary” Παναγιώτης Ράππας

Το Animated Documentary συνδυάζει τα εκφραστικά μέσα και την «αλήθεια» του ντοκιμαντέρ με τις τεχνικές δυνατότητες του animation. Ομιλία και συζήτηση με το κοινό

“Ταινίες με χρήση VFX” Γεώργιος Χερουβειμ

Εισαγωγή στην διαδικασία παραγωγής ψηφιακών εφέ (VFX)

σε κινηματογραφικές ταινίες και διαφήμιση, με εκτενέστερη αναφορά στις τεχνικές που χρησιμοποιούνται στο κομμάτι των FX (dynamics)

Ομιλία
16.12.14

Ήχος – Θόρυβος – Μουσική – Σιωπή
ΝΤΑΝΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΙ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΑΝΤΑΣ

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

Η μουσική, ως ένα κατεξοχήν αυτοαναφορικό σύστημα σημείων, εμπειρικλείει πλέον, εδώ και πάνω από έναν αιώνα, εξωμουσικά στοιχεία (θόρυβο, ηχογραφημένο – επεξεργασμένο ηχητικό υλικό, σιωπή και αυτούσιες ηχογραφήσεις πεδίου) σε μία απόπειρα ενσωμάτωσης της πραγματικότητας σε προέκταση της αναπαράστασης, απεικόνισης και περιγραφής της.

Μέσα από μια ανθρωπολογική προσέγγιση του ήχου και των, μέχρι σήμερα, αισθητικών θεωριών, θα επιχειρήσουμε να διακρίνουμε τα όρια μεταξύ του ήχου και της μουσικής στη σύγχρονη καλλιτεχνική πρακτική, διερευνώντας την πρόθεση από την πλευρά των καλλιτεχνών και τον τρόπο πρόσληψης από το κοινό.

Ομιλία
22.11.14 - 22.11.14

August Sander
ΕΛΕΝΗ ΜΟΥΖΑΚΙΤΗ

Το έργο του August Sander (1876-1964) συγκαταλέγεται στις κορυφαίες στιγμές της ιστορίας της φωτογραφίας. Ενταγμένο στην πολύπλοκη και ταραγμένη πολιτική κατάσταση της περιόδου της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης δίνει επίσης εξαιρετικές αφορμές για συζήτηση των στρατηγικών νοσηματοδότησης και ερμηνείας των καλλιτεχνικών έργων της περιόδου. Με επίκεντρο τα πορτρέτα των ανθρώπων της περιόδου που με συστηματικό τρόπο παράγει ο φωτογράφος ήδη από την πρώτη δεκαετία του αιώνα και τα οποία μπορούν να διαβαστούν ως προδρομικές εκφάνσεις του Νέου Πραγματισμού (Neue Sachlichkeit) της δεκαετίας του 1920 θα εντάξουμε τον Sander στο ιστορικό και καλλιτεχνικό πλαίσιο της περιόδου που ξεκινά στις αρχές του 20ου αιώνα και φτάνει μέχρι και την μεταπολεμική περίοδο. Θα συζητήσουμε για το ζήτημα της προσωπογραφίας, θα παρακολουθήσουμε τη δεξίωση του έργου του μετά τον πόλεμο και θα ιχνηλατήσουμε τους απόηχούς του στη σύγχρονη φωτογραφική δημιουργία.

Workshop

05.11.14 - 09.11.14

New Babylon Revisited

ΣΟΦΙΑ ΝΤΩΝΑ ΚΑΙ ΔΑΦΝΗ ΔΡΑΓΩΝΑ

Η περιπλάνηση δεν σημαίνει πλέον ότι κανείς 'χάνεται' αλλά ότι ανακαλύπτει νέες διαδρομές.

Constant Nieuwenhuys, The Principle of Disorientation

Αντιπαραβάλλοντας την ουτοπικά σχεδιασμένη πόλη του, τη Νέα Βαβυλώνα, στην τότε μοντέρνα πόλη, ο Constant φανταζόταν στη δεκαετία του '60 ένα διαφορετικό αστικό περιβάλλον το οποίο θα ήταν απελευθερωμένο από την εργασία και θα επέτρεπε στη παιγνιώδη δραστηριότητα να είναι κυρίαρχη. Την ίδια περίπου εποχή, το ολλανδικό κίνημα των Προνο προσέγγιζε την πόλη σαν πεδίο πολιτικής και παράλογης δράσης, προτείνοντας ένα παιγνιώδη ακτιβισμό. Ήταν η περίοδος που προτάσεις σαν αυτές έρχονταν να τονίσουν τη δυνατότητα της αλλαγής ή και της ανατροπής για οποιαδήποτε δεδομένη πόλη ή κοινότητα.

Επιστρέφοντας στην ουτοπική αυτή γραμμή σκέψης αλλά και στην παιγνιώδη εμπλοκή που προτείνεται για τους κατοίκους στο αστικό περιβάλλον, η ομάδα των ΥΚΟΝ (Φινλανδία/Γερμανία) και η επιμελήτρια Angela Jerardi διοργανώνουν το πρώτο "Αθηναϊκό Συνέδριο για τις Ουτοπικές Τεχνολογίες κλπ", ένα ιδιαίτερο συνέδριο που θα λάβει χώρα στο κέντρο της πόλης. Το μικρο-συνέδριο αυτό προσκαλεί τους συμμετέχοντες να δουν και να χρησιμοποιήσουν την πόλη με νέους και απροσδόκητους τρόπους. Μηχανισμοί παιχνιδιού θα προσφέρουν τη μεθοδολογία για να προσεγγιστεί η πόλη και η πολιτιστική της υποδομή. Μια σειρά από υπάρχοντα αλλά και νέα απροσδόκητα εργαλεία θα δοκιμαστούν και οι συμμετέχοντες της δράσης θα σχεδιάσουν ένα νέο επίπεδο προσέγγισης της πόλης. Στη διαδικασία αυτή, η παρασιτική χρήση και η οικειοποίηση υπάρχοντος υλικού θα είναι πρωταρχικής σημασίας, με στόχο την πρόκληση αλλαγών και ανατροπών.

Ομιλία

09.05.14

Ησυνεργασία,ηκομμουνιστικοποίησηκαιοκολεκτιβισμός σήμερα: μεταξύ της απειλητικής επισφάλειας και τον φетиχισμό του κοινωνικού συνόλου

ΚΩΣΤΗΣ ΣΤΑΦΥΛΑΚΗΣ

Υπάρχει μια προκατειλημμένη ανάλυση του καλλιτεχνικού κολεκτιβισμού και των συνεργατικών πρακτικών που κατηγοριοποιεί τις καλλιτεχνικές στρατηγικές στον τομέα των οργανωτικών μορφών τους. Για παράδειγμα κάποιες καλλιτεχνικές κολεκτίβες δέχτηκαν θετικά μηνύματα από

τους θεωρητικούς για την συγκεκριμένη εμπλοκή τους με τις απειλούμενες κοινότητες ή τις κοινωνικές ομάδες, ενώ άλλες έχουν επαινεθεί για την «αυτόνομη μορφή» τους και την υπόσχεση εναλλακτικής ζωής. Θα προτείνω ότι τέτοιες κατηγοριοποιήσεις παραβλέπουν τα πολιτικά οξύμωρα που διεισδύουν τους ευρέως διαδεδομένους (καλλιτεχνικούς) ριζοσπαστισμούς του νέου αιώνα. Συχνά, η ανάγνωση του καλλιτεχνικού κολεκτιβισμού πέφτει θύμα μιας αχαλίνωτης κρυπτο-ανθρωπιστικής (αν και, με το πρόσχημα του αντι-ανθρωπισμού) που μετατρέπει σε ήρωες άτομα και δομές ως ασυγκράτητες/ρευστές/ χειραφετικές οντότητες σπάζοντας όλα τα κοινωνικά / πολιτικά εμπόδια. Έτσι μια a priori εκτίμηση της κολεκτιβοποίησης/κομμουνιστικοποίησης ως σταδιακή μεταμόρφωση της πρακτικής τέχνης, ή συγχώνευση ανάμεσα στο αισθητικό και το κοινωνικό είναι συνήθως υπόθεση μιας άκριτης αποδοχής από τις τοπικές εξεγέρσεις των μικρο-κοινοτήτων τους ως ιερές αγελάδες. Κατά την τελευταία δεκαετία, γίναμε μάρτυρες της εκλαΐκευση του Ντελέζ-εμπνευσμένα κείμενα που συγκρίνουν καλλιτεχνικές κολεκτίβες με «πολεμικές μηχανές» της επανάστασης (π.χ. Gerard Raunig με τίτλο «Τέχνη και Επανάσταση»). Στην πραγματικότητα, η ιστορία του καλλιτεχνικού κολεκτιβισμού δεν είναι κάποια γραμμική διαμάχη για την κοινωνική ελευθερία, αλλά, σε σημαντικό βαθμό, μια ιστορία των ιδεολογικών παλινδρομήσεων, τάσεων φυγής, εμφανή ναρκισσισμό, συντηρητικού κορπορατισμού και ριζοσπαστικού συντηρητισμού. Το σημερινό μεταπολιτικό/ επισφαλές περιβάλλον μας καλεί να ξανασκεφτούμε την ουμανιστική γραφή της ιστορίας της τέχνης και να ακολουθήσουμε μια πιο λεπτομερή εικόνα των συγκριτικών/αναπόσπαστων πτυχών των σημερινών ριζοσπαστικών κινημάτων (indignados, Occupy κ.α). Στην συνέχεια μπορούμε να ακολουθήσουμε μια καλύτερη κατανόηση των όχι και τόσο προφανών σημείων που συγκλίνουν μεταξύ των καλλιτεχνικών πρακτικών και του κοινωνικού πειραματισμού.

